

POKOJ I DOBRO

4/2021
ISSN 1664-3233

KWARTALNIK FRANCISZKAŃSKIEGO ZAKONU ŚWIECKICH

REGIONY: BIELSKO-ŻYWIECKI, CZĘSTOCHOWSKI, KATOWICKI, LUBLINIECKO-TARNOGÓRSKI, RYBNICKI

<http://fzskatowice.pl> www.fzspolska.pl

1221
2021

800 LAT III ZAKONU
FRANCISZKAŃSKIEGO

Franciszka Franciszkański Zakon Świeckich
Ordo Franciscanus Saecularis Bracia i Siostry od
Pokuty III Zakon św. Franciszka Franciszkański
Zakon Świeckich Ordo Franciscanus Saecularis
Bracia i Siostry od Pokuty III Zakon św.
Franciszka Franciszkański Zakon Świeckich
Ordo Franciscanus Saecularis Bracia i Siostry od
Pokuty III Zakon św. Franciszka Franciszkański
Zakon Świeckich Ordo Franciscanus Saecularis
Bracia i Siostry od Pokuty III Zakon św.
Franciszka Franciszkański Zakon Świeckich
Ordo Franciscanus Saecularis Bracia i Siostry od
Pokuty III Zakon św. Franciszka Franciszkański
Zakon Świeckich Ordo Franciscanus Saecularis

XVI GENERAL CHAPTER AND VII ELECTIVE CHAPTER
Animate and guide with servant leadership
November 13-21, 2021

30 LAT

ŚWIĘTOWANIE ROKU JUBILEUSZOWEGO FZŚ (ss. 8-9)

W KRAKOWIE 2 PAŹDZIERNIKA
I NA JASNEJ GÓRZE 24 LIPCA

W REGIONIE BIELSKO-ŻYWIECKIM 17 WRZEŚNIA
(ss. 20-21)

FACE/BENE

DRODZY CZYTELNICY

Obchody związane z 800. rocznicą powstania III Zakonu św. Franciszka zakończyły się wraz z kapitułą generalną FZŚ w listopadzie br. (w czasie trwania jej obrad – od 13 do 21 listopada – nasz kwartalnik był już w drukarni...). My przedstawiamy relacje z głównych narodowych obchodów roku jubileuszowego FZŚ na Jasnej Górze i w Krakowie. W ten szczególnie rok wpisuje się także beatyfikacja kard. Stefana Wyszyńskiego (12 września), tercjarza franciszkańskiego. Jego dewizą były słowa: „Czas to miłość”, które zawarł w przedstawionym przez nas programie Społecznej Krucjaty Miłości.

Kończy się również Rok św. Józefa, w związku z czym prezentujemy ostatni fragment listu papieża Franciszka *Patris corde* oraz artykuł o narodowym sanktuarium św. Józefa w Kaliszu, które 4 czerwca 1997 roku odwiedził papież Jan Paweł II.

Natomiast z wielu wydarzeń „Z życia wspólnot regionów” polecamy teksty o naszym kwartalniku, ukazującym się już od 1991 roku, oraz o kapitule w Regionie Katowickim, jak również o spotkaniach braci i siostr na dniach skupienia czy rekolekcjach.

redakcja

„Bóg obdarzył was swoją miłością. On do was przychodzi i jest obecny wśród was, mieszka w waszych duszach. W waszych rodzinach! W waszych domach! Wiedział o tym dobrze św. Józef. Nie wahał się zawierzyć Bogu siebie i swoją Rodzinę. W mocy tego zawierzenia spełnił do końca misję, jaką powierzył Mu Bóg wobec Maryi i Jej Syna” (św. Jan Paweł II).

Na radosny czas świąt Narodzenia Pańskiego błogosławieństwa Bożej Dzieciny oraz miłości, pokoju, dobra i życzliwości, także w nowym 2022 roku, życzy

redakcja

W NUMERZE

Pisma św. Franciszka

- 4 *Napomnienie 8.* – Należy unikać grzechu zazdrości
Zazdrość

Rok jubileuszowy FZŚ

- 6 Forma życia franciszkanów świeckich
8 Świętowanie jubileuszu 800-lecia FZŚ
U Czarnej Madonny na Jasnej Górze
9 Tak było w Krakowie
Fragmenty z homilii bp. Muskusa

Rok św. Józefa

- 10 Z listu *Patris corde* (cz. 3.) papieża Franciszka
12 Ciekawostki związane ze św. Józefem
13 Sanktuarium św. Józefa w Kaliszu

Wydarzenia – informacje – komunikaty

- 14 Beatyfikacja kard. Wyszyńskiego
15 Społeczna Krucjata Miłości
Kalendarz liturgiczny

Z życia wspólnot regionów (ss. 16–29)

- 16 30-lecie kwartalnika „Pokój i Dobro”
18 Kapituła wyborcza Regionu Katowickiego
20 Świętowanie roku jubileuszowego FZŚ w Regionie Bielsko-Żywieckim
28 Odeszli do Pana

UWAGA: Redakcja uprzejmie prosi, by **nie przysyłać wiadomości czy tekstów pocztą tradycyjną na adres drukarni**. W starszych numerach kwartalnika można znaleźć adres do korespondencji lub zwrócić się o takowy do przełożonej(-ego) regionu. Informuje się, że każdy numer gazetki jest gotowy na końcowe dni miesiący: lutego – nr 1 (na marzec), maja – nr 2 (na czerwiec), sierpnia – nr 3 (na wrzesień), listopada – nr 4 (na grudzień). W związku z tym **prosimy nie dzwonić do drukarni** z pytaniem, czy jest już kwartalnik lub kiedy się ukaze.

Redakcja:

Rada Regionalna FZŚ Region Katowicki
Przełożona s. Ewa Ochman

Zespół redakcyjny: s. Ewa Ochman
s. Maria Pietyra, o. Maciej Kucz OFM
zdjęcia red. s. Leokadia Puto

Współpraca: s. Aleksandra Gruszka
s. Bożena Karkoszka

Redakcja i korekta: s. Maria Pietyra
Konsultacja: o. Ariel Kucia OFM

Materiały do kwartalnika prosimy przysyłać na e-mail: miriamkorpud@gmail.com

Konto FZŚ Regionu Katowice:

Bank Zachodni WBK
34 1090 1779 0000 0001 3628 7622

Za zgodą Ministra Prowincjalnego Prowincji Wniebowzięcia NMP w Katowicach-Panewnikach Do użytku wewnętrznego FZŚ

Zdjęcia nieopisane pochodzą z zasobów redakcji i wspólnot FZŚ

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmiany tytułów.

DTP i druk:

FPR „MACGRAF”
40-719 Katowice, ul. Zadole 35
www.macgraf.pl

Informujemy także, że sytuacja epidemiczna może nadal wpłynąć na edycję kwartalnika (główny powód to trudności z jego rozprowadzeniem). **Materiały do kwartalnika prosimy nadsyłać do redakcji na bieżąco z aktualnych wydarzeń (o ile się odbędą) do numeru 1. najpóźniej do połowy stycznia 2022 roku.** (Cykl produkcyjny naszego pisma trwa ok. 6 tygodni).

NAPOMNIENIE 8. – NALEŻY UNIKAĆ GRZECHU ZAZDROŚCI

Apostoł mówi: *Nikt nie może powiedzieć: Pan Jezus bez pomocy Ducha Świętego* (1 Kor 12,3); i: *Nie ma nikogo, kto by czynił dobro, nie ma ani jednego* (Rz 3,12). Ktokolwiek więc zazdrości bratu swemu dobra, jakie Pan mówi i czyni w nim, dopuszcza się grzechu bluźnierstwa, bo zazdrości samemu Najwyższemu, który mówi i czyni wszelkie dobro.

ZAZDROŚĆ

istnieć, jest darem Boga. Gdyby nie On, w jednej chwili całe stworzenie mogłoby zamienić się w nicłość.

Gdy to sobie wszystko uświadomimy, to względem Boga nie możemy przyjąć innej postawy jak tylko wdzięczności. Warto często zatrzymać się i uświadomić sobie, jak bardzo jesteśmy obdarowywani przez Boga. Dzięki temu nigdy nie będziemy nieszczęśliwi, z urojonego powodu, że nam czegoś brakuje.

Postawa rozpoznania, jak bardzo jesteśmy obdarowani, i wypływającej z niej wdzięczności, ochroni nas przed tym, o czym św. Franciszek pisze w drugiej części tego napomnienia: *Ktokolwiek więc zazdrości bratu swemu dobra, jakie Pan mówi i czyni w nim, dopuszcza się grzechu bluźnierstwa, bo zazdrości samemu Najwyższemu, który mówi i czyni wszelkie dobro.*

Grzech zazdrości jest niczym innym jak nieuznaniem tego, że dobro, które czyni nasz bliźni, pochodzi nie od niego, ale od Boga. Jest to brak przenikliwości w spojrzeniu, które pozbawione wiary zaczyna drugiemu zawiścić jego darów czy powodzenia.

Być może należałoby w tym miejscu poczynić trochę smutną refleksję i postawić pytanie, dlaczego w naszych relacjach jest tak dużo zazdrości? Ta zazdrość często nie jest wyrażana bezpośrednio, ale przejawia się choćby w braku radości z powodzenia drugiego. Ileż to razy byliśmy świadkami sytuacji, że gdy komuś coś się powiodło, to inni robili wszystko, aby zdeprecjonować ten sukces.

Zazdrość pojawia się tam, gdzie zwycięża nie wiara, ale ludzka natura. To ona patrzy na sukcesy drugiego nie przez pryzmat daru Bożego, ale przez optykę pytania: dlaczego on to ma, a ja nie? Zazdrość jest córką tego świata, który patrzy na wszystko w pryzmacie konku-

rencji i sukcesu. Liczy się tylko ten, któremu się powodzi, a inni muszą zrobić wszystko, aby mu dorównać. Zazdrość rujnuje relacje międzyludzkie, sprawiając, że zanika duch braterstwa i zwyczajnej ludzkiej życzliwości.

Najlepszym lekarstwem na zazdrość jest umiejętność spoglądania na wszystko w duchu wiary. To ona raz na zawsze wyleczy nas z zawistnego i pełnego konkurencyjności podejścia do drugiego. Wiara każe nam cieszyć się z powodzeń innych ludzi i uwielbiać Boga, który jest dawcą wszelkiego dobra.

Bóg jest Najwyższym Dobrem

Dla św. Franciszka było to ulubione określenie Boga. Co to znaczy? W Ewangelii św. Łukasza czytamy, że nikt nie jest dobry, tylko Bóg. On jest źródłem wszelkiego dobra i tylko On jest samym dobrem. To znaczy, że wszystkie rzeczy materialne i cała rzeczywistość duchowa swoje źródło mają w Bogu. To nie tylko to, że Bóg wszystko stworzył, ale i to, że nieustannie swoje stworzenie podtrzymuje. Tak więc akt stworzenia trwa nieustannie i właśnie dlatego żadne stworzenie nie może istnieć samo w sobie bez odniesienia do Stwórcy. Jeśli tak jest, to nikt nie może przypisać sobie dobra. Dobro, jakie mamy, jest darem od Boga. I w tym sensie dobry jest tylko Bóg, my w Jego dobroci tylko uczestniczymy albo – inaczej mówiąc – jesteśmy nią obdarowywani.

Święty Franciszek z zachwytem rozpamiętywał dary, jakimi został obdarzony przez Boga. Czuł się człowiekiem niezmiernie bogatym w dary i stąd rodziła się jego wdzięczność względem Boga, który w swojej dobroci i hojności wielokrotnie przewyższał nawet najśmielsze marzenia Biedaczyny, obdarzając go różnymi łaskami. Stąd to Bóg zawsze

W kolejnym, ósmym napomnieniu św. Franciszek kontynuuje temat duchowego ubóstwa. Cytując św. Pawła, że nikt bez pomocy Ducha Świętego nie jest w stanie uznać Bóstwa Jezusa, Biedaczyna chce powiedzieć, że wiara jest darem pochodzącym od Boga.

To przekonanie, że wszystko jest darem pochodzącym z wysoka, stało się jednym z fundamentów duchowości Biedaczyny. Bóg jest dawcą, który udziela się człowiekowi na dwa sposoby. Pierwszy to ten, że Bóg sam oddaje się człowiekowi. Wcielenie Syna Bożego, czyli przyjęcie przez Boga ludzkiej natury, jest największym darem. Dzięki Niemu zyskaliśmy bowiem szczególny przystęp do Boga. On daje się nam przez swoje Słowo, które jest żywe i skuteczne. Bóg oddał się nam w i przez Eucharystię, a także przez inne sakramenty święte. Każda łaska jest udzielaniem się Boga człowiekowi. Bóg daje nam bowiem to, co posiada, czyli to, Kim jest.

Drugi sposób udzielania się Boga człowiekowi to obdarowywanie go tym wszystkim, co mu jest potrzebne do życia. To od Boga pochodzi każdy dar naturalny, jak ziemia, zwierzęta, rośliny... To Bóg sprawia, że nad nami wschodzi i zachodzi słońce. Życie i wszystko, co jest potrzebne do tego, aby ono mogło

zadaniem naszym jest doskonalić prawdziwe braterstwo. Nasze stosunki między wszystkimi ludźmi muszą mieć charakter braterski. Gdziekolwiek jesteśmy czy załatwiamy sprawy służbowe, czy jesteśmy na urlopie, powinniśmy dawać świadectwo przynależności do Jezusa Chrystusa, być Jego wiernymi uczniami.

My, jako część Kościoła, mamy przyczynić się do budowania wspólnoty jedności i braterstwa we współczesnym świecie. Braterstwo wymaga uczenia się być we wspólnocie: wzajemnie siebie przyjmować, wzajemnie siebie słuchać; wzajemnie sobie ufać; wzajemnie sobie pomagać słowem i czynem przez modlitwę i ofiarę.

Formą życia franciszkanów świeckich jest podjęcie na nowo charyzmatu franciszkańskiego, który jest źródłem powołania i misji. Odizolowani, samotni, rozłączeni będziemy rozczarowaniem dla

świata spragnionego prawdziwego braterstwa. Solidarni, braterscy, zjednoczeni będziemy mogli mieć i nieść nadzieję.

Należy przywołać słowa ojca świętego Jana Pawła II, który mówił do franciszkanów świeckich: „Jednego tylko Kościół oczekuje od Franciszkańskiego Zakonu Świeckich: wielkiej służby na rzecz królestwa Bożego w świecie współczesnym. Pragnie on, by zakon wasz był wzorem organicznej, strukturalnej i charyzmatycznej jedności na wszystkich poziomach i tak jawił się przed światem jako wspólnota miłości. Kościół oczekuje od was, świeckich franciszkanów, odważnego świadectwa, spójnego z życiem chrześcijańskim i franciszkańskim, przyczyniającego się do budowania świata bardziej braterskiego i ewangelicznego na rzecz tworzenia królestwa Bożego” (przemówienie 22.11.2002 do członków 10. Kapituły Generalnej).

Urzeczywistnijmy w życiu Regułę i Konstytucje, do czego zobowiązuje nas złożona profesja. Uświęcamy się w świecie, przekształcając od wewnątrz rzeczywistość ziemską, a inspiracją do tego jest siła Ewangelii. Jesteśmy wezwani do głoszenia prawdy błogosławieństw i ich aktualności, do budowania jedności i pokój. Nie możemy się lękać zaangażowania w życie chrześcijańskie wysokiej miary, lecz starać się poznać i pełnić wolę Ojca. Za wszystko mamy Bogu dziękować. Jako bracia i siostry od pokuty powinniśmy żyć w duchu ciągłego nawracania się. Przyjmujemy Maryję za swoją przewodniczkę na wzór św. Franciszka.

s. Emilia Nogaj

(z: „Życie i działalność franciszkanów świeckich w świetle KG FZŚ” – Formacja ciągła na lata 2010–2011, ss. 39–42)

ŚWIĘTOWANIE JUBILEUSZU 800-LECIA FZŚ

W roku 2021 FZŚ obchodzi jubileusz 800-lecia istnienia. Z tej okazji organizowane są różne uroczystości. Te ogólnopolskie, gromadzące franciszkanów świeckich z wszystkich regionów, odbyły się podczas lipcowej pielgrzymki na Jasną Górę oraz 2 października w Krakowie.

U CZARNEJ MADONNY NA JASNEJ GÓRZE

Lipiec to od lat miesiąc bardzo ważny dla nas, tercjarzy. Spotykamy się wtedy u Matki Bożej na Jasnej Górze w Częstochowie. W kaplicy Cudownego Obrazu zostawiamy Jej swoje modlitwy – dziękczynienia, prośby; wylewamy swoje żale, wierząc w Jej orędownictwo i pomoc. Tak było i w tym roku, z tą tylko różnicą, że była to szczególna pielgrzymka, bo dziękowaliśmy za 800 lat istnienia FZŚ. Choć minęło już ponad osiem wieków, to ideały Franciszkańskie są wciąż żywe. Przekonaliśmy się o tym 23 i 24 lipca br. na jasnogórskich błoniach, gdzie pomimo ciągle jeszcze nie do końca opanowanej pandemii zbrali się franciszkanie świeccy ze wszystkich stron Polski wraz ze swymi asystentami regionalnymi.

Pielgrzymka, jak zwykle, rozpoczęła się Apelem Jasnogórskim. W tym roku

pod przewodnictwem o. Arkadiusza Czai OFM, asystenta narodowego FZŚ. Po Apelu tradycyjnie odbyło się nocne czuwanie. Tercjarze poszczególnych regionów prowadzili modlitwę różańcową. Rozważania do tajemnic różańcowych przygotował o. Arkadiusz Czaja OFM. Pierwszą tajemnicę prowadzili Rycerze św. Franciszka z naszego, katowickiego regionu pod czujnym okiem s. Leokadii Puto oraz przy akompaniamencie gitary o. Zbigniewa Kołodziejczyka OFMConv.

O północy została odprawiona Msza św., której przewodniczył ks. Marcin Sobiech OFS, asystent regionalny Regionu Białostockiego. On też wygłosił homilię. Dalszy ciąg pielgrzymki kontynuowaliśmy w sobotę. Rozpoczęliśmy modlitwą różańcową. Tym razem prowadziła ją s. Magdalena Adamusik, pełniąc funk-

cję przewodniczącej Rady Narodowej Młodzieży Franciszkańskiej. To właśnie Młodzież Franciszkańska przygotowała w tym roku rozważania do modlitwy różańcowej, a były to tajemnice bolesne.

O godz. 11 odprawiona została uroczysta Msza św. koncelebrowana z udziałem sporej liczby ojców asystentów regionalnych pod przewodnictwem o. Alojzego Pańczaka OFM, który 40 lat temu przyjął święcenia kapłańskie i, jak wiemy, wciąż bardzo mocno jest zaangażowany w pracę na rzecz FZŚ. Słowo Boże wygłosił do zebranych o. Zdzisław Gogoła OFMConv. Powiedział m.in.:

„Przyszlśmy do szczególnego miejsca – Jasnej Góry, aby nie tylko pokazać, jak żywy i aktualny jest charyzmat św. Franciszka, ale zachęcić innych wiernych do praktykowania tego charyzmatu, który jest tak bardzo potrzebny dzisiejszemu

człowiekowi. Święty Franciszek jest najwspanialszym darem Boga. Nie stracił nic na swej aktualności w naszych czasach”.

Na zakończenie Mszy św. przełożona narodowa s. Emilia Nogaj kolejny raz zawierzyła FZŚ Matce Bożej Królowej Polski.

Pamiętała też o złożeniu życzeń o. Alojzemu Pańczakowi z okazji jego kapłańskiego jubileuszu. Pielgrzymkę zakończyła Drogą Krzyżową na wałach jasnogórskich.

s. Aleksandra

TAK BYŁO W KRAKOWIE

Na miejsce przybyliśmy dość wcześnie. Dzień był słoneczny, zapowiadał coś pięknego. Bazylika franciszkańska urzekła nas swoją niezwykłą atmosferą. Ciszę przerywał szelest wchodzących osób. Skierowaliśmy się do kaplicy Męki Pańskiej, w której przy relikwiach bł. Anieli Salawy gromadzili się tercjarze franciszkańscy. O 10.30 rozpoczęło się czuwanie modlitewne przygotowane przez wspólnotę miejscową FZŚ. Fragmenty z życiorysu, cytaty z dzienniczka i najbardziej znane powiedzenia błogosławionej zostały ujęte w piękną modlitwę, którą uwielbialiśmy Boga. Potem wysłuchaliśmy programu słowno-mu-

zycznego przygotowanego przez o. Tadeusza Bargiela OFM Cap, asystenta narodowego FZŚ. Wybrane fragmenty z pism św. Franciszka o miłości, radości, pokoju, przeplatane franciszkańskimi pieśniami, opowiedziały o naszym życiu, zadaniach i wyzwaniach, które podejmujemy każdego dnia. Następnie uczciliśmy naszego Zakonodawcę śpiewem godzinek. Tak przygotowani duchowo oczekiwaliśmy na rozpoczęcie Eucharystii.

O godz. 12 rozpoczęła się uroczysta Msza św. dziękczynna, w czasie której dziękowaliśmy za 800 lat istnienia FZŚ i prosiliśmy o Boże błogosławieństwo na dalsze lata życia Ewangelią i posługi dla Kościoła i bliźniego. Eucharystii przewodniczył bp Damian Muskus OFM wśród licznie zgromadzonych przy ołtarzu ojców prowincjałów I zakonu franciszkańskiego i asystentów FZŚ. W swojej homilii bp Damian (poniżej) poruszył kilka ważnych kwestii dotyczących naszej rodziny franciszkańskiej, jak żyć w tym niespokojnym świecie ideałami Biedaczyny z Asyżu dzisiaj. Podkreślał, że solidarność

z ubogimi to nie opcja do rozważenia, ale powinność i obowiązek. Troska o stworzenie to wyzwanie dla wszystkich, aby budzić ekologiczną wrażliwość w naszych środowiskach życia. I wreszcie odpowiedzialność za Kościół. Święty Franciszek dzieło odnowy rozpoczął od siebie i tym pociągał ludzi. Nie wolno nam stać z boku, udawać, że nic się nie dzieje.

Na zakończenie sercami przepełnionymi wdzięcznością i radością wyśpiewaliśmy uroczyste „Te Deum”. Po Mszy św. zostaliśmy zaproszeni na poczęstunek przy wspólnym stole. Okazji do rozmów nie było końca.

Wróciliśmy do domu umocnieni tym, co przeżyliśmy i czego doświadczyliśmy, z radością i pewnością w sercu, że nasz wybór duchowego wzrostu w wierze na drodze formacji w FZŚ jest tym, który prowadzi nas do domu Ojca, a tu, na ziemi, mamy Kościół – Matkę. Maryję również zabraliśmy do domu, by nam pomagała każdego dnia wypowiadać Bogu „niech mi się stanie według słowa Twego”. Msza św. była transmitowana na antenie ogólnopolskiej TVP 3.

s. Ewa

Fragmety z homilii bp. Muskusa

„W twarzy ubogiego widział oblicze Jezusa, w jego wołaniu słyszał Jego słowa. Towarzystwo najmniejszym, dzielenie ich bólu i opatrywanie ich ran było dla Biedaczyny czystą Ewangelią, samym jej sednem. To nie była opcja do rozważenia, ale powinność serca, obowiązek miłości”.

„Sen z powiek powinny spędzać nam obrazy kobiet i dzieci, głodnych i zmarzniętych, którym nie okazuje się miłosierdzia. Do jakiego Kościoła należą, w jakim tłumaczeniu Ewangelię czytają, jakiego Nazarejczyka przyjmują do serca ci, którzy uciekinierów do lepszego świata sprowadzili do problemu politycznego, odbierając im godność, a nawet prawo do życia?”.

„Chlubimy się słowem solidarność, wypowiadamy je na arenach światowych. I cóż z tego? Staje się ono martwym słowem, jeśli odwracamy się od potrzebujących, jeśli nie reagujemy na ich wołanie”.

„Obyśmy stali się błogosławionymi z powodu naszych płaczących siostr i braci, którym okażemy naszą pomoc i bliskość”.

„Miłość do stworzenia na sposób Franciszkowy, wzywa wszystkich jego naśladowców do budzenia ekologicznej wrażliwości w naszych środowiskach życia. Jako duchowe córki i synowie tego, który »czuł się bratem słońca, morza i wiatru«, winniśmy być zaczynem procesu uzdrawiania świata”.

„To wezwanie dla nas, by nie stać z boku, nie zamykać się z lęku przed nowymi wyzwaniami, nie udawać, że nie dzieje się nic niepokojącego. Odnowa Kościoła jest w naszych rękach, jest naszą sprawą i powinnością (...) czy znajdziemy w sobie odwagę, by otworzyć się na słuchanie innych, na zmianę własnych postaw, na wolę współpracy”.

„Mówili niektórzy o św. Franciszku, że jest naiwny, że pięknoduch z niego i marzyciel. A jednak to on odnowił Kościół, odbudował go z ruin grzechu, ludzkich słabości i zła. Mówią dziś niektórzy, że braterstwo między ludźmi, których wiele różni, jest mrzonką. A jednak św. Franciszek i wielu po nim udowodniło, że jest to pragnienie, które warto realizować. To nieprawda, że niewiele od nas zależy. Miejmy odwagę marzyć o lepszym świecie. Miejmy odwagę, jak św. Franciszek, te marzenia spełniać”.

Z LISTU APOSTOLSKIEGO *PATRIS CORDE* PAPIEŻA FRANCISZKA USTANAWIAJĄCEGO ROK ŚW. JÓZEFA (CZ.3.)

5. Ojciec z twórczą odwagą

Jeśli pierwszym etapem prawdziwego wewnętrznego uzdrowienia jest przyjęcie własnej historii, to znaczy uczynienie w sobie miejsca także na to, czego nie wybraliśmy w naszym życiu, musimy dodać jeszcze jedną ważną cechę: twórczą odwagę. Ujawnia się ona szczególnie wtedy, gdy napotykamy trudności. W obliczu trudności można bowiem zatrzymać się i zejść z pola walki lub jakoś coś wymyślić. Czasami to właśnie trudności wydobywają z każdego z nas możliwości, o których posiadaniu nawet nie mieliśmy pojęcia.

Wiele razy, czytając „Ewangelie dzieciństwa”, zastanawiamy się, dlaczego Bóg nie zadziałał bezpośrednio i wyraźnie. Ale Bóg interweniuje poprzez wydarzenia i ludzi. Józef jest człowiekiem, przez którego Bóg troszczy się o początki historii odkupienia. Jest on prawdziwym „cudem”, dzięki któremu Bóg ocala Dziecię i Jego Matkę. Bóg działa, ufając w twórczą odwagę tego człowieka, który przybywając do Betlejem i nie znajdując miejsca, gdzie Maryja mogłaby porodzić, przystosowuje stajnię i urządza tak, aby stała się jak najbardziej gościnnym miejscem dla przychodzącego na świat Syna Bożego (por. Łk 2,6-7). W obliczu zagrożenia ze strony Heroda, który chce zabić Dziecko, po raz kolejny we śnie Józef zostaje ostrzeżony, by bronić Dziecięcia, i w środku nocy organizuje ucieczkę do Egiptu (por. Mt 2,13-14). Czytając powierzchownie te opisy,

zawsze odnosimy wrażenie, że świat jest na łasce silnych i możnych, ale „dobra nowina” Ewangelii polega na ukazaniu, iż pomimo despotyzmu i przemocy władców ziemskich, Bóg zawsze znajduje sposób, by zrealizować swój plan zbawienia. Także nasze życie zdaje się czasem zdane na łaskę silnych, ale Ewangelia mówi nam, że Bóg zawsze potrafi ocalić to, co się liczy, pod warunkiem, że użyjemy tej samej twórczej odwagi co cieśla z Nazaretu, który potrafi przekształcić problem w szansę, pokładając zawsze ufność w Opatrzności.

Jeśli czasami Bóg zdaje się nam nie pomagać, nie oznacza to, że nas opuścił, ale że pokłada w nas ufność, w to, co możemy zaplanować, wymyślić, znaleźć.

Jest to ta sama odwaga twórcza, jaką wykazali się przyjaciele paralityka, którzy, by przedstawić go Jezusowi, spuścili go z dachu (por. Łk 5,17-26). Trudność nie powstrzymała śmiałości i uporu owych przyjaciół. Byli przekonani, że Jezus może uzdrowić chorego i „nie mogąc z powodu tłumu w żaden sposób go przynieść, wyszli na płaski dach i przez powałę spuścili go wraz z łożem w sam środek przed Jezusa. On widząc ich wiarę rzekł: »Człowieku, odpuszczając ci się twoje grzechy«” (ww. 19-20). Jezus docenia twórczą wiarę, z jaką ci ludzie starają się przyprowadzić do Niego swego chorego przyjaciela.

Ewangelia nie podaje żadnych informacji na temat tego, jak długo Maryja i Józef pozostali z Dzieciątkiem w Egipcie. Na pewno jednak musieli jeść, znaleźć dom, pracę. Nie potrzeba wiele wyobraźni, aby wypełnić milczenie Ewangelii na ten temat. Święta Rodzina musiała zmierzyć się z konkretnymi problemami, jak wszystkie inne rodziny, jak wielu naszych braci i siostr migrantów, którzy także i dziś narażają swe życie, zmuszeni przez nieszczęścia i głód. W tym sensie uważam, że św. Józef jest naprawdę szczególnym patronem tych wszystkich, którzy są zmuszeni do opuszczenia swojej ziemi z powodu wojny, nienawiści, prześladowań i nędzy.

Na końcu każdej historii, której Józef jest bohaterem, Ewangelia zauważa, że

wstaje on, zabiera ze sobą Dziecię i Jego Matkę, i czyni to, co Bóg mu nakazał (por. Mt 1,24; 2,14.21). Istotnie, Jezus i Maryja, Jego Matka, są najcenniejszym skarbem naszej wiary¹.

W planie zbawienia nie można oddzielać Syna od Matki, od tej, która „postępowała naprzód w pielgrzymce wiary i utrzymywała wiernie swe zjednoczenie z Synem aż do krzyża”².

Musimy zawsze zadawać sobie pytanie, czy z całych sił strzeżemy Jezusa i Maryi, którzy w tajemniczy sposób są powierzeni naszej odpowiedzialności, naszej trosce, naszej opiece. Syn wszechmogącego Boga przychodzi na świat, przyjmując stan wielkiej słabości. Staje się tym, który potrzebuje Józefa, by był broniony, chroniony, otoczony opieką, wychowywany. Bóg ufa temu człowiekowi, podobnie jak Maryja, która odnajduje w Józefie tego, który nie tylko chce ocalić Jej życie, ale który zawsze będzie się troszczył o Nią i o Dziecko. Zatem św. Józef nie może nie być Opiekunem Kościoła, ponieważ Kościół jest kontynuacją Ciała Chrystusa w dziejach, a jednocześnie w macierzyństwie Kościoła zacięzione jest macierzyństwo Maryi³. Józef, chroniąc Kościół, nieprzerwanie chroni *Dziecię i Jego Matkę*, a także my, kochając Kościół, wciąż kochamy *Dziecię i Jego Matkę*.

To Dziecię jest Tym, który powie: „Wszystko, co czyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40). Tak więc każdy potrzebujący, każdy ubogi, każdy cierpiący, każdy umierający, każdy obcy, każdy więzień, każdy chory to „Dziecię”, którego Józef nadal strzeże. Dlatego św. Józef jest przyzywany jako opiekun nieszczęśliwych, potrzebujących, wygnanców, cierpiących, ubogich, umierających. I właśnie dlatego Kościół nie może nie kochać przede wszystkim ostatnich, ponieważ Jezus umiłował ich szczególnie, sam utożsamiał się z nimi. Od Józefa musimy nauczyć się tej samej troski i odpowiedzialności: kochać Dziecię i jego Matkę; kochać sakramenty i miłosierdzie; kochać Kościół i ubogich. Każde z nich jest zawsze Dziecięciem i Jego Matką.

musimy zawsze pamiętać, że nigdy nie jest to spełnianie posiadania, ale „znak”, który odnosi do pewnego wznioślejszego ojcostwa. W pewnym sensie wszyscy jesteśmy zawsze w położeniu Józefa: jesteśmy cieniem jedyne go Ojca Niebieskiego, który „sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych” (Mt 5, 45); jest to cień, który podąża za Synem.

* * *

„Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę” (Mt 2,13), mówi Bóg do św. Józefa.

Celem tego listu apostolskiego jest wzbudzenie większej miłości dla tego wielkiego świętego, abyśmy byli zachęceni do modlitwy o jego wstawiennictwo i do naśladowania jego cnót i jego zaangażowania.

Istotnie, specyficzną misją świętych jest nie tylko spełnianie cudów i łask, ale wstawiennictwo za nami przed Bogiem, podobnie jak Abraham⁶ i Mojżesz⁷, podobnie jak Jezus, „jeden pośrednik” (1 Tm 2,5), który jest u Boga Ojca naszym „rzecznikiem” (1 J 2,1), „bo zawsze żyje, aby się wstawiać za nami” (por. Hbr 7,25; por. Rz 8,34).

Święci pomagają „wszystkim wier- nym do osiągnięcia świętości i doskonałości własnego stanu”⁸. Ich życie jest

konkretnym dowodem na to, że można żyć Ewangelią.

Jezus powiedział: „uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem” (Mt 11,29), a oni są z kolei wzorem życia do naśladowania. Święty Paweł wyraź- nie zachęcał: „bądźcie naśladowcami moimi!” (1 Kor 4,16)⁹. Święty Józef mówi o tym poprzez swoje wymowne milcze- nie.

W obliczu przykładu tak wielu świę- tych, św. Augustyn zadawał sobie pyta- nie: „Nie stać cię na to, na co stać było tych mężczyzn i te kobiety?”. I tak do- szedł do ostatecznego nawrócenia, wo-

łając: „Późno Cię umiłowałem, Piękności tak dawna a tak nowa!”¹⁰.

Nie pozostaje nic innego, jak tylko błagać św. Józefa o łaskę nad łaskami: o nasze nawrócenie. Do niego kieruje- my naszą modlitwę:

*Witaj, opiekunie Odkupiciela,
i obłubieńcze Maryi Dziewicy.
Tobie Bóg powierzył swojego Syna;
tobie zaufała Maryja;
z tobą Chrystus stał się człowiekiem.
O święty Józefie,*

*okaż się ojcem także i nam,
i prowadź nas na drodze życia.
Wyjednaj nam łaskę,
miłosierdzie i odwagę,
i broń nas od wszelkiego zła. Amen.*

¹ Por. S. RITUUM CONGREG., *Quemadmodum Deus* (8.12.1870): ASS 6(1870–71), 193; bł. Pius IX, List apostolski *Inclitum Patriarcham* (7 lipca 1871), 331-335: ASS 6(1870–71), 324–327.

² Sobór Watykański II, *Lumen gentium*, 58.

³ KKK 963–970.

⁴ *Cień Ojca*, Warszawa 1977.

⁵ Por. Św. Jan Paweł II, *Redemptoris custos*, 7–8: AAS 82(1990), 12–16.

⁶ Por. Rdz 18,23–32.

⁷ Por. Wj 17,8–13; 32,30–35.

⁸ Por. Sobór Watykański II, *Lumen gentium*, 42.

⁹ Por. 1 Kor 11,1; Flp 3,17; 1 Tes 1,6.

¹⁰ *Wyznania*, VIII,11,27: PL 32,761; X,27,38: PL 32,795.

CIEKAWOSTKI ZWIĄZANE ZE ŚW. JÓZEFEM

W związku z obchodami Roku św. Józefa Poczta Polska 1 maja 2021 roku, w dniu liturgicznego wspomnie- nia św. Józefa Rzemieślni- ka, wprowadziła do obiegu okolicznościowy znaczek pocztowy, w nakładzie 18 milionów sztuk, który zapro- jektował Jarosław Ochendzan. Na znaczku widnieje

wizerunek św. Józefa, który trzyma w objęciach Dzieciąt- ko Jezus. Znanicy utrzymują, że autorem wizerunku jest Jan Godzki, malarz z Piotrkowa Trybunalskiego. Na znacz- ku wzdłuż dolnej krawędzi widnieją napisy: *Rok św. Józefa* oraz *Polska*, a w lewym górnym rogu podana jest jego wartość: 3,30 zł. Kolory druku: czerwony, niebieski, żółty, czarny i złoty. Aby podkreślić walory znaczka, wydruko- wano go na papierze fluorescencyjnym, z mieniącymi się

fragmentami, m.in. w kolorze złotym, co pozwoliło uzy- skać efekt trójwymiarowości.

* * * * *

Są wypieki, które kojarzą się nam z konkretnymi świętymi. Jak rogale – to św. Marcin, jak kremówki – to św. Jan Paweł II itd. Także św. Józefowi przypisywane są pewne ciastka, mianowicie ptysie. Włoska tradycja kulinarna nazywa św. Józefa *zeppolato di strada*, czyli uliczny sprzedawca cia-stek, twierdząc, że podczas ucieczki do Egiptu św. Józef zdobywał środki na utrzymanie rodziny, m.in. prowadząc obwoźną sprzedaż ciastek – właśnie ptysiów. Tradycja ta szczególnie mocno zakorzeniła się w Neapolu. Właśnie tam w Dzień Ojca, który Włosi obchodzą 19 marca, obo- wiązkowo należy zjeść *bigne di san Giuseppe*, czyli ptysie św. Józefa.

AG

(za: „Ziemia Święta” 1/2021)

BEATYFIKACJA STEFANA WYSZYŃSKIEGO

Dokonała się ona (razem z matką Elżbietą Różą Czacką) 12 września 2012 roku w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie. Liturgii przewodniczył prefekt Kongregacji Spraw Kanonicznych kard. Marcello Semeraro, który też wygłosił homilię (w języku polskim odczytał ją biskup pomocniczy archidiecezji warszawskiej Piotr Jarecki). W Mszy św. beatyfikacyjnej wzięli udział przedstawiciele najwyższych władz państwowych. Uroczystość, transmitowaną przez stacje telewizyjne, śledziło ponad 2 mln widzów.

Fragmenty homilii z Mszy św. beatyfikacyjnej

„Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim. Bo wejrzal na uniżenie swojej Służebnicy (Łk 1,46-48).

Drogie Siostry i Drodzy Bracia! Słowa pieśni uwielbienia wypowiedziane przez Maryję Dziewicę wyrażają dzisiaj również i nasze dziękczynienie Panu Bogu za to, że uczestniczymy w beatyfikacji kard. Stefana Wyszyńskiego i matki Elżbiety Róży Czackiej tutaj, w Świątyni Opatrzności Bożej. Ta świątynia, wzniesiona przez naród polski jako wotum wdzięczności za bliskość i obecność Pana Boga w chwalebnej i bolesnej historii tego kraju, jest dzisiaj świadkiem kolejnego potwierdzenia: Polska jest narodem maryjnym, Polska ofiarowała i ofiaruje Kościołowi, na przestrzeni różnych epok, wybitne postaci świętych, Bożych mężczyzn oraz kobiet. (...) i dzisiaj Pan Bóg powołuje autentycznych świadków świętości, ku czci i chwale swojego imienia. Tak też było w stosunku do kard. Wyszyńskiego (...) Po otrzymaniu 3 sierpnia 1924 roku w katedrze wrocławskiej święceń prezbiteratu rozpoczął swoje życie kapłańskie, naznaczone licznymi próbami, którym stawiał czoła z ufnością i zdecydowaniem. Jednym z najbardziej dramatycznych momentów

był z pewnością okres II wojny światowej oraz czas heroicznego i tragicznego powstania warszawskiego w 1944 roku. Ksiądz Wyszyński przebywał wówczas w okolicach stolicy, w pobliskich Laskach, jako kapelan Zakładu dla Niewidomych i Armii Krajowej. To właśnie podczas powstania warszawskiego miało miejsce w Laskach wydarzenie wyjątkowe i prorocze: błogosławiony Stefan podniósł z ziemi fragment częściowo spopielonej kartki, pochodzącej z płonącej i spowitej w ogniu stolicy, na której widniał napis: »Będziesz miłował«. Wyszyński został głęboko poruszony tym faktem, zaniósł kartkę do kaplicy, pokazał siostronom i rzekł: »To najświętszy apel walczącej Warszawy do nas i do całego świata. Apel i testament: Będziesz miłował«. Do tego apelu i testamentu upodobnił on swoją posługę pasterza i biskupa, najpierw w Lublinie, a następnie w Gnieźnie i Warszawie, stawiając czoła problemom, jakie jego naród musiał wycierpieć w latach następujących po II wojnie światowej. (...) W niczym się nie oszczędzał, znosił wszelkie upokorzenia i cierpienia, których punktem kulminacyjnym były trzy lata spędzone w więzieniu od 1953 do 1956 roku. (...)

Dziś kard. Wyszyński i matka Czacka są beatyfikowani razem. Jest to jakby dopełnienie owego historycznego spotkania, dzięki któremu ci błogosławieni poznali się w Laskach już 95 lat temu, w 1926 roku. Młody wówczas kapłan był zbudowany wiarą i wytrwałością tej kobiety, która, poruszona Bożą miłością, była całkowicie oddana Panu Bogu i bliźniemu. Zrodziła się z tego cenna współpraca, szczere dzielenie się zamiarami oraz planami. Ale przede wszystkim zrodziła się komunია wiary, miłości do Boga oraz do potrzebnego i bezbronno człowieka. Oboje wiedzieli, jak napełniać się nawzajem siłą, wytrwałością i odwagą. (...) Dzisiejsi nowi błogosławieni otrzymali od

tego narodu nieocenione dobro wiary oraz żywotność wielowiekowej tradycji miłości do Boga. Co ofiarowali narodowi w zamian? Ofiarowali życiowe przekonanie o prymacie Boga (*Soli Deo* – Jedynemu Bogu – było zawołaniem biskupim kard. Wyszyńskiego), które zdolne jest przywrócić człowiekowi na nowo jego godność. Przekazali świadectwo życia wiernego Ewangelii, za wszelką cenę. Pozostawili wzór służby konkretnemu potrzebującemu człowiekowi, również wówczas, kiedy nikt się nim nie zajmuje i wydaje się, że zwycięża obojętność. (...)

Ojciec święty Franciszek powiedział, że święci są »świadkami, których czcimy i którzy na tysiące różnych sposobów odsyłają nas do Jezusa Chrystusa, jedynego Pana i Pośrednika pomiędzy Bogiem i człowiekiem« (Franciszek, audyencja generalna, 7 IV 2021). Są więc nam oni dani jako przykłady do naśladowania, ale również jako orędownicy, do których możemy zwracać się z ufnością. Są przykładem, ponieważ byli ulegli łasce, która w nich działała. Są orędownikami, ponieważ, jak przypomina Katechizm Kościoła Katolickiego, »kontemplują oni Boga, wychwalają Go i nieustannie opiekują się tymi, których pozostawili na ziemi (...) Wstawiennictwo jest ich największą służbą zmysłowi Bożemu. Możemy i powinniśmy modlić się do nich, aby wstawiali się za nami i za całym światem« (2683). Polecajmy się więc wstawiennictwu nowych błogosławionych”.

SPOŁECZNA KRUCJATA MIŁOŚCI

Czas to pieniądź? Nie. „Czas to miłość!” – taką dewizę głosił kard. Stefan Wyszyński. Ten wielki Polak XX wieku twierdził, że całe nasze życie tyle jest warte, ile jest w nim miłości. Udowodnił to wielokrotnie swoim życiem i pracą dla dobra ludzi. Wielu z nas, tercjarzy, doskonale pamięta czasy komuny, walkę władzy z Kościołem. W to wszystko piękną kartą wpisał się nowy polski błogosławiony.

Zbliżał się Wielki Post 1967 roku. Wówczas to w liście pasterskim kard. Wyszyński ogłosił program Społecznej Krucjaty Miłości. Zawarł go w dziesięciu zwięzłych zdaniach ukazujących wskazania, według których powinniśmy żyć. I choć minęły już 54 lata od tamtego wydarzenia, nie straciły one swojej aktualności.

Cel tej krucjaty był taki, by odrodzić otaczający nas świat poprzez przemianę przede wszystkim samych siebie. Kardynał chciał, by podjąć walkę z otaczającym złem poprzez przemianę serc.

Pomysł Społecznej Krucjaty Miłości zaczerpnął od innego kardynała – Augusta Hlonda. Nieważne, że minęło już ponad pół wieku. Upływający czas, różne wydarzenia z całego świata, dotykająca nas ostatnio pandemia tylko utwierdzają w przekonaniu, że ówczesne wezwanie do bezwzględnego poszanowania drugiego człowieka i posłuszeństwa przykazaniom miłości jest nadal aktualne.

s. Aleksandra

1. Szanuj każdego człowieka, bo Chrystus w nim żyje. Bądź wrażliwy na drugiego człowieka, twój brata.
2. Myśl dobrze o wszystkich – nie myśl źle o nikim. Staraj się nawet w najgorszym znaleźć coś dobrego.
3. Mów zawsze życzliwie o drugich – nie mów źle o bliźnich. Napraw krzywdę wyrządzoną słowem. Nie czyń rozdzwiewku między ludźmi.
4. Rozmawiaj z każdym językiem miłości. Nie podnoś głosu. Nie przeklinaj. Nie rób przykrości. Nie wyciskaj łez. Uspokajaj i okazuj dobroć.
5. Przebaczaj wszystko wszystkim. Nie chowaj w sercu urazy. Zawsze pierwszy wyciągnij rękę do zgody.
6. Działaj zawsze na korzyść bliźniego. Czyń dobrze każdemu, jak byś pragnął, aby tobie czyniono. Nie myśl o tym, co tobie jest kto winien, ale co ty jesteś winien innym.
7. Czynn timer współczuj w cierpieniu. Chętnie spiesz z pomocą, radą, pomocą, sercem.
8. Pracuj rzetelnie, bo z owoców twojej pracy korzystają inni, jak ty korzystasz z pracy innych.
9. Włącz się w społeczną pomoc bliźnim. Otwórz się ku ubogim i chorym. Używaj ze swego. Staraj się dostarczać potrzebujących wokół siebie.
10. Módl się za wszystkich, nawet za nieprzyjaciół.

KALENDARZ LITURGICZNY BREWIARZA FZŚ

okres Adwentu

- 28.11 – 1. niedziela Adwentu – I tydzień
(29 listopada – Wszystkich Świętych Zakonu Serafickiego – Oficja o świętych, s. 516)
- 5.12 – 2. niedziela Adwentu – II tydzień
- 12.12 – 3. niedziela Adwentu – III tydzień
- 19.12 – 4. niedziela Adwentu – IV tydzień

okres Narodzenia Pańskiego

- 25.12 – uroczystość Narodzenia Pańskiego
– niedziela I tygodnia
- 26–31.12 – oktawa Narodzenia Pańskiego
– niedziela I tygodnia

ROK 2022

- 1.01 – uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi
– niedziela I tygodnia
- 2.01 – 2. niedziela po narodzeniu Pańskim – II tydzień
(6 stycznia – uroczystość Objawienia Pańskiego
– niedziela I tygodnia)
- 9.01 – święto Chrztu Pańskiego – I tydzień

okres zwykły

- 10–15 stycznia (poniedziałek–sobota) – I tydzień
- 16.01 – 2. niedziela zwykła – II tydzień
- 23.01 – 3. niedziela zwykła (Niedziela Słowa Bożego)
– III tydzień
- 30.01 – 4. niedziela zwykła – IV tydzień
- 6.02 – 5. niedziela zwykła – I tydzień
- 13.02 – 6. niedziela zwykła – II tydzień
- 20.02 – 7. niedziela zwykła – III tydzień
- 27.02 – 8. niedziela zwykła – IV tydzień

okres Wielkiego Postu

- 2.03 – Środa Popielcowa
- 6.03 – 1. niedziela Wielkiego Postu – I tydzień
- 13.03 – 2. niedziela Wielkiego Postu – II tydzień
- 20.03 – 3. niedziela Wielkiego Postu – III tydzień
- 27.03 – 4. niedziela Wielkiego Postu – IV tydzień

Uroczystości, święta oraz wspomnienia świętych i błogosławionych patronów czcimy, odmawiając oficjum z niedzieli I tygodnia lub oficjum o świętym (ss. 433–557 brewiarza FZŚ).

30-LECIE REGIONU KATOWICKIEGO (3).

30-LECIE NASZEGO KWARTALNIKA

O naszym kwartalniku jako bohaterze tekstu pisaliśmy już dwukrotnie. Historię jego powstania i udane początki opisaliśmy w numerze 2/2016, w roku jego 25-lecia. Drugim razem w numerze 4/2018 – w związku z zamieszczoną konferencją sekretarza

RN FZŚ o pisowni języka religijnego – poruszyliśmy temat korekty pisma i końcowego procesu technicznego jego edycji. Przy tej okazji zdecydowaliśmy się też na refleksję o wartości słowa i języka, zarówno mówionego, jak i pisanego, z okazji przypadającego

w tamtym czasie Międzynarodowego Dnia Języka Ojczystego. Zachęcamy do ponownej lektury tych artykułów...

Dziś omówimy zmiany, jakie nastąpiły. Na spotkaniu Rady Regionu Katowickiego w sierpniu 2013 roku, z ówczesnym prowincjałem i radną narodową, podjęto decyzję o modyfikacji treści kwartalnika. Od tego czasu jest on pismem formacyjno-informacyjnym, uwzględniającym wybrane aktualności z życia Kościoła i naszego zakonu. To jakby jego pierwsza część składowa, ze zmienną liczbą stron w zależności od poruszanej tematyki, jej zakresu i ważności. Druga część dotyczy szeroko pojętej działalności i aktywności w regionach i wspólnotach.

Do prezentowanych wydarzeń w Kościele powszechnym i w Polsce, w danym roku liturgicznym lub kalendarzowym – ujętych w cyklach rocznych – nawiązywała korespondująca z nimi tematyka franciszkańska, związana ze św. Franciszkiem, świętymi franciszkańskimi czy faktami z historii zakonów franciszkańskich. Ponadto w cyklach stałych – np. „Modlitwy/Pisma św. Franciszka”, „Lekcje z franciszkanizmu”, „Miejsca franciszkańskie”, „Ziemia Święta/Miejsca święte”, „W nurcie formacji” – czytelnicy mogli i wciąż mogą zapoznawać się z treścią formacyjną z zakresu naszej duchowości lub ogólną z franciszkanizmu czy z zagadnień z życia zakonnego (np. listy okolicznościowe ministrów generalnych FZŚ i I zakonu franciszkańskiego), uzupełnianą nauczaniem Magisterium Kościoła i jego pasterzy (np. KKK, encykliki, adhortacje, listy apostolskie).

Gwiazda w grocie Narodzenia w Betlejem

„DO SZOPY HEJ PASTERZE...”

W wielu jeszcze wioskach są stare, zniszczone, opuszczone szopy. Obok nich aż strach przejść. Coś tam szura i piszczy, jakieś zablakane kocisko, szczury, ptactwo dzikie.

Może taka opuszczona szopa stała za miastem Betlejem, do której z wielkim trudem, po całodziennym bezskutecznym poszukiwaniu mieszkania, dotarli św. Józef z Maryją...

Dochodziła północ. Drogę oświetlały neony gwiazd i księżyc w pełni. Może Józef kazał zmęczonej małżonce zatrzymać się przed szopą? Sam wszedł w ciemną otchłań stajni, mocno kijem wymachiwał w jedną i drugą stronę, potem wniósł na rękach do tego „palacu” Maryję. Jaka to mogła być noc? Wiemy jedno – była to cicha, święta noc, w czasie któ-

rej przyszedł na świat zapowiedziany przez proroków Zbawiciel świata Noc Bożego Narodzenia.

Dzisiaj w miejscu szopy betlejemskiej stoi wspaniała bazylika. Na posadzce jest duża metalowa gwiazda a na niej napis: **Tu z Maryi Dziewicy narodził się Chrystus.** Ci, którzy wchodzi do tej bazyliki padają na kolana całując z szacunkiem metalową gwiazdę.

Niewielu z nas może tam się udać, pamiętajmy jednak o tym, że chociaż Chrystus narodził się raz w szopie, to wciąż rodzi się na ołtarzach i w drugim człowieku.

To nic, że „szopa” kapłana może być nieraz licha, ale to w kapłańskich dłoniach rodzi się Syn Boży, przychodzi na świat Zbawiciel – codziennie na milionach ołtarzy. Nie mogą także obrzucać „szopy” bliźniego swego obmową, brakiem zyczliwości, fałszywym osądem, bo może się zalać – w nim mieszka Bóg. Sam Zbawiciel powie później: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, Mnie uczyniliście”.

Z św. Franciszkiem cieszymy się ze świąt Bożego Narodzenia, cieszymy się z Bożego Narodzenia na ołtarzu i w drugim człowieku.

O. TARSYCJUSZ WASZECKI

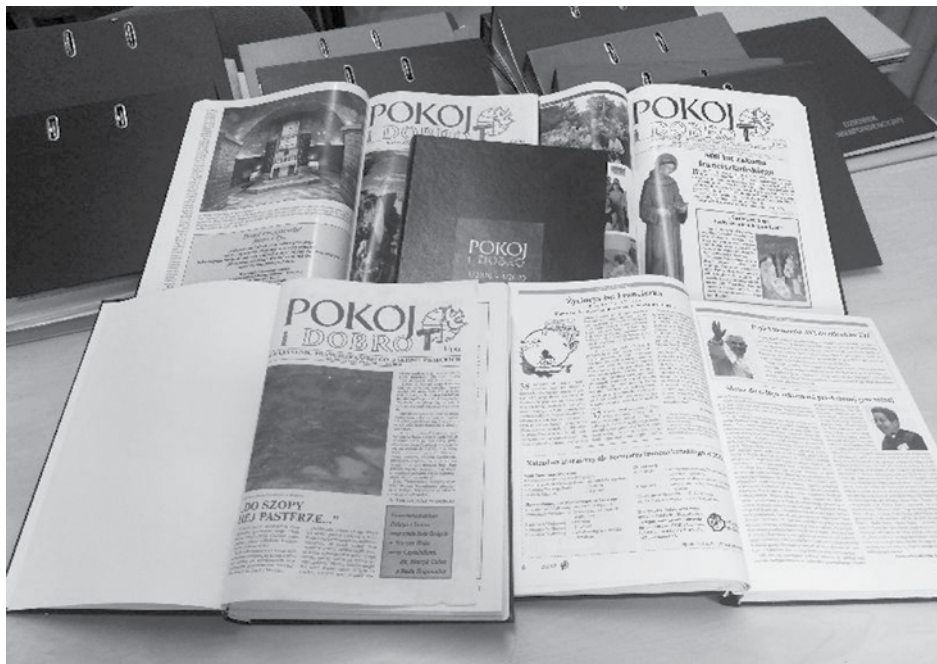
*Franciszkańskiego
Pokoju i Dobra
oraz wielu łask Bożych
w Nowym Roku
życzy Czytelnikom.*

*Br. Henryk Cuber
z Radą Regionalną*

Przede wszystkim trzeba podkreślić, że w ostatnich latach przypadało wiele rocznic, jubileuszy lub wydarzeń okolicznościowych, co miało zasadniczy wpływ na dobór prezentowanych artykułów w naszej gazecie. Redakcji udało się pozyskać teksty na konkretny temat od ojców czy braci z I zakonu prowincji panewnickiej czy innych. Natomiast podczas wizytacji bratersko-pasterskiej Rady Regionu Katowickiego w październiku 2017 roku wizytujący wyrazili zgodę na zamieszczanie na łamach gazetki konferencji asystentów narodowych, znajdujących na stronie internetowej Rady Narodowej FZŚ, oraz dawniejszych ze starszych materiałów formacyjnych, zapomnianych czy nieznanymi, nierzadko już dziś niedostępnymi, nieraz wprost idealnie wpisujących się w obchodzony dany jubileusz (np. konferencje związane z 40-leciem obecnej Reguły FZŚ).

Na koniec wieści techniczne... Od numeru 1/2016 w gazecie zmieniono rodzaj czcionki na bardziej czytelną i „wydajną na stronie”. Natomiast od numeru podwójnego 2–3/2020 łamy są drukowane większą czcionką (o 1,5 punktu w stosunku do poprzedniej) w celu jeszcze lepszej jej widoczności, ułatwiającej lekturę tekstów.

Po kapitule Regionu Katowickiego w roku 2018 ruszył proces archiwizacji jego dokumentów, w który wpisał się też nasz kwartalnik. Jego poszczególne

numery zostały pogrupowane po kilka roczników i w trwały sposób oprawione oraz opisane na stronie tytułowej.

Świętujemy 30-lecie (1. kwartał br.), ale kończymy 31. rok wydawniczy. W ciągu 31 lat powinny zostać wydrukowane 124 numery gazetki, ale sytuacja związana z pandemią koronawirusa w roku ubiegłym i obecnym (z powodu wprowadzonych ob-

ostrzeń) dwukrotnie zmusiła redakcję do połączenia dwóch kolejnych numerów w jeden powiększony, co daje w sumie 122 numery wydrukowane. I ten fakt również wpisuje się, w nietypowy sposób, w tę już 31-letnią obecność kwartalnika „Pokój i Dobro”.

redakcja

Cykle roczne 2014–2021:

- 2014 – Rok św. Ludwika Króla • Kanonizacja papieża Jana Pawła II i Jana XXIII;
- 2015 – Rok Życia Konsekrowanego;
- 2016 – Jubileuszowy Rok Miłosierdzia • 1050. rocznica chrztu Polski • ŚDM – wizyta papieża w Polsce;
- 2017 – 100. rocznica objawień fatimskich • Rok św. Brata Alberta • Rok bł. Honorata Koźmińskiego • Program duszpasterski (2017–2019) „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”;
- 2018 – Rok jubileuszowy 40-lecia Reguły FZŚ • Rok jubileuszowy w 750. rocznicę śmierci bł. Salomei – pierwszej polskiej klaryski • 100. rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości • 200-lecie kołedy „Cicha noc”;
- 2019 – 800-lecie obecności franciszkanów w Ziemi Świętej – 800 lat od pielgrzymki pokoju św. Franciszka do Ziemi Świętej • Program duszpasterski na lata 2019–2022 „Eucharystia daje życie”;
- 2020 – Rok św. Jana Pawła II (100. rocznica jego urodzin) • 800. rocznica śmierci Protomęczenników Franciszkańskich;
- 2021 – Rok św. Józefa, Rok Rodziny • 800 lat III zakonu franciszkańskiego – FZŚ • 800-lecie Reguły niezatwierdzonej św. Franciszka z Asyżu • Beatyfikacja kard. Stefana Wyszyńskiego.

XII KAPITUŁA WYBORCZA REGIONU KATOWICKIEGO

Kapituła początkowo miała się odbyć w Katowicach-Panewnikach w kwietniu 2021 roku. Jednak ze względu na wzmożoną trzecią falę zachorowań na koronawirusa została odwołana. Nowy termin wyznaczono na 21 sierpnia 2021 roku i udało się kapitułę zorganizować. Przebiegała ona pod hasłem: „Panie, przez nasze ręce uświęć swój Kościół”, a rozpoczęła się Mszą św. w bazylice franciszkanów, której przewodniczył i homilię wygłosił o. Zdzisław Gogoła OFMConv, asystent narodowy. W koncelebrze Mszę św. sprawowali asystenci o. Maciej Kucz OFM i o. Fryderyk Grzesiek OFM oraz inni ojcowie z klasztoru.

W homilii o. Zdzisław podkreślił, że tworzymy nową kartę w historii FZŚ, ale także kartę naszego życia osobistego. Musimy się kierować Bożą mądrością, a nie ludzkimi przemyśleniami i kalkulacjami, dlatego trzeba przypomnieć i zacytować ważne słowa i sytuacje z historii zbawczej, tak Starego, jak i Nowego Testamentu. Jezus, przemawiając do tłumów i do swoich uczniów, powiedział: „kto chce być pierwszym, niech będzie sługą”. Władza jest zawsze od Boga, a my, bracia mniejsi i siostry mniejsze św. Franciszka, doskonale wiemy, że nasza władza jest służbą. Musimy

to sobie wziąć do serca, że posługa przełożonych jest służbą. Nie można bawić się władzą i posługą. Trzeba wybierać odpowiedzialnie, osoby odpowiednie do potrzeb, do możliwości, kto potrafi i służyć, i pomóc w problemach, jakie niesie życie. Ojciec zaprosił wszystkich do modlitwy i otwartej postawy serca, abyśmy oparli się na słowie Bożym i na Bożym prawie i dokonali wyboru nowej Rady, która, gdy się ukonstytuuje, ma służyć wspólnotom, a my temu mamy się poddać.

O godz. 10 w auli św. Franciszka nastąpiło podpisanie listy obecności i wydanie mandatów delegatom wspólnot FZŚ. We wstępnej części kapituły przełożona Regionu s. Julia Niemiec przywitała gości: s. Joannę Berłowską, radną narodową ds. formacji, delegata przełożonej narodowej FZŚ, o. Zdzisława Gogolę OFMConv, asystenta narodowego, asystentów regionalnych, gości i wszystkich uczestników kapituły.

Siostra Julia przekazała przewodniczenie s. Joannie Berłowskiej, która rozpoczęła kapitułę modlitwą „Ojczy nasz”. Wyraziła radość z powodu ponownego przybycia do śląskiego Asyżu po trzech latach i przekazała serdeczne pozdrowienia i życzenia od przełożonej narodowej s. Emilii Nogaj. Przewodni-

cząca nawiązała do wizytacji bratersko-pasterskiej, która miała miejsce dzień wcześniej, tj. 20 sierpnia, wysoko oceniając pracę Rady Regionu i owocny wkład w tę pracę 9-letniej służby siostry przełożonej Julii Niemiec.

Nastąpiło dopełnienie formalności związanych z kapitułą, czyli przedstawienie z imienia i nazwiska każdego profesora uprawnionego do głosowania i potwierdzenie obecności. Powołano sekretarza kapituły s. Urszulę Jodłowską i dwóch protokolantów – s. Barbarę Wodniok i br. Mateusza Foksa. Powołano Komisję Skrutacyjną w składzie: s. Grażyna Koloch, s. Elżbieta Wyleżuch i s. Irena Wrona. Powołano także Komisję Uchwał i Wniosków w składzie: s. Katarzyna Tokarz, s. Urszula Koczor i o. Fryderyk Grzesiek OFM. Wszystkie komisje wyraziły zgodę na przystąpienie do pracy.

W części sprawozdawczej odczytany został protokół z poprzedniej kapituły przez sekretarza Regionu s. Ewę Andrejewicz. Następnie sprawozdanie z działalności Regionu przedstawiła przełożona regionalna s. Julia Niemiec. Swoje wystąpienie zakończyła podziękowaniem skierowanym do ojca prowincjała Antonina Brząkalika OFM za jego troskę, opiekę duchową nad FZŚ i za wszelkie dobro, do biskupów i kapłanów za ich obec-

ność z nami na dniach skupienia i za słowa skierowane do nas, jak również podziękowanie wszystkim asystentom i całej Radzie Regionu za przyjęcie funkcji i dobre jej wypełnianie oraz siostrom i braciom działającym w okręgach.

Sprawozdanie z działalności finansowej odczytała s. Magdalena Lipowicz. Protokół za okres od 21 kwietnia 2018 do 20 sierpnia 2021, opracowany przez s. Stanisławę Wolny i s. Magdalenę Lipowicz, na podstawie raportów przychodów i rozchodów według dokumentów KP i KW odzwierciedla rzeczywistą sytuację finansową i jest sporządzony rzetelnie i wiarygodnie.

Omówienie z formacji w Regionie Katowickim przedstawiła s. Ewa Ochman. Wspomniała, że szkolenia formacyjne rozpoczęła już śp. s. Dorota Kucera, która z okazji 800-lecia FZS opracowała konkurs wiedzy o naszym zakonie realizowany w trzech etapach. Było to wydarzenie wyjątkowe. Siostra Ewa przejęła po niej funkcję formatora i prowadziła szkolenia dla sekretarzy i osób odpowiedzialnych za formację oraz dla przełożonych i ich zastępców. Podsumowując, s. Ewa przytoczyła słowa papieża Franciszka z adhortacji *Evangelii gaudium*: „Bardziej niż kiedykolwiek potrzebujemy mężczyzn i kobiet, którzy mają doświadczenie w towarzyszeniu, znają sposób postępowania, w którym wyróżnia się roztropność, zdolność rozumienia, sztuka oczekiwania, uległość Duchowi, byśmy chronili wszyscy razem powierzające się nam owce przed wilkami usiłującymi rozproszyć owczarnię”.

Przewodnicząca kapituły złożyła podziękowanie całej Radzie za ofiarną pracę, a szczególnie s. Julii za 9-letnią posługę pracy i formacji. Podkreśliła, że uczestniczyła ona we wszystkich spotkaniach, bo chciała jak najlepiej prowadzić Region. Wyraziła swój podziw dla jej postawy wobec wielu trudnych spraw i poważnych problemów, z którymi się zmagala. Dzięki Bogu, modlitwie, ale i wsparciu braci i sióstr udało się pokonać trudności. Kolejne Rady pracowały bardzo owocnie. Wizytacja wykazała, że Region Katowicki zajmuje pierwsze miejsce pod względem działalności i archiwizacji. Tworzymy historię FZS i Region Katowicki w tym przoduje. Spotkania, szkolenia, formacja prowadzone są na wysokim poziomie.

Nowa Rada Regionu Katowickiego:

- przełożona – s. Ewa Ochman,
- zastępca przełożonej – s. Magdalena Lipowicz,
- sekretarz – s. Dorota Skolik,
- skarbnik – s. Urszula Chajduga,
- radna ds. formacji – s. Julia Niemiec,
- radna ds. MF i RF – s. Małgorzata Szymaszek,
- radny ds. gospodarczych i charytatywnych – br. Krzysztof Kaliński,
- radni – s. Sylwia Młynarczyk, br. Tomasz Gajewski.

Natomiast s. Julia złożyła podziękowanie Radzie Narodowej na ręce s. Joanny Berłowskiej za udzielone wsparcie i dodawanie sił w pokonywaniu zaistniałych trudności.

Podziękowanie ustępującej przełożonej w imieniu braci i sióstr z Regionu Katowickiego oraz Rady Regionu złożyła s. Magdalena Lipowicz. Ojciec Zdzisław dołączył się do życzeń i podziękowań dla s. Julii i dopowiedział, że dzięki pracy asystentów tego Regionu udało się osiągnąć tak wysokie oceny. Podziękował asystentom i życzył wytrwania w tym dobrym dziele.

Część wyborcza rozpoczęła się od śpiewaniem hymnu do Ducha Świętego, po czym została odmówiona modlitwa z Rytuału. Przed rozpoczęciem wyborów została sprawdzona lista obecności. Ustalono kworum: uprawnionych do głosowania – 75 osób, obecnych – 62 osoby; większość wynosi 32 osoby; większość kwalifikowana (2/3 obecnych) – 42 osoby. Siostra przewodnicząca przypominała regulamin kapituły. Po głosowaniu na poszczególne funkcje sekretarz kapi-

tuły ogłosiła skład nowej Rady Regionu [patrz ramka].

Komisja Uchwał i Wniosków przyjęła ich pięć, z których dwa rozpatrzono od razu i przeprowadzono głosowanie, a dotyczyły: organizowania spotkań wspólnotowych z o. Maciejem w ciągu tygodnia, poza niedzielą, bowiem w niedzielę ojciec ma obowiązki w parafii, oraz włączenia drugiej osoby do prowadzenia strony internetowej, by była na bieżąco aktualizowana. Pozostałe trzy wnioski pozostawiono do rozpatrzenia nowej Radzie.

Nowo wybrana Rada odmówiła modlitwę zgodnie z Rytuałem. Przewodnicząca kapituły s. Joanna zatwierdziła dokonane wybory i podziękowała zebranym za zdyscyplinowanie i dobrą atmosferę w czasie wyborów. Nowej Radzie Regionu i wszystkim zebrany złożyła życzenia w imieniu Rady Narodowej. Ojciec Zdzisław wyraził słowa zachęty do pracy i trwania przy św. Franciszku, do dawania świadectwa wiary oraz pobłogosławił wszystkim zebrany.

s. Urszula Jodłowska

ŚWIĘTOWANIE ROKU JUBILEUSZOWEGO FZŚ W REGIONIE BIELSKO-ŻYWIECKIM

Przez dziewięć lat nowennę franciszkanie świeccy przygotowali się do 800. rocznicy powstania III Zakonu św. Franciszka. Natomiast w roku 2021 świętowali tę rocznicę i dziękowali za nią Najwyższemu Bogu. Także franciszkanie świeccy Regionu Bielsko-Żywieckiego FZŚ. Z tej okazji 17 września 2021 roku, w święto Stygmatów św. Franciszka, przybyli licznie do kościoła pw. św. Jana Sarkandra w Górkach Wielkich, by w uroczystej Mszy św. wy-

razić dziękczynienie za ten piękny dar – osiem wieków bogatej historii życia duchowością franciszkańską. Dziękczynnej Eucharystii przewodniczył bp Piotr Greger, który wygłosił też homilię, a celebrowali ją także minister prowincjalny z Katowic-Panewnik o. Antonin Brząkalik OFM, proboszcz parafii o. Zygmunt Moćko OFM oraz asystent Regionu Bielsko-Żywieckiego o. Innocenty Kiełbsiewicz OFM.

W homilii bp Greger zdefiniował jedyny i niepowtarzalny styl Jezusa. Powiedział, że każdy człowiek ma swój styl. Na kartach Ewangelii widzimy, że Pan Jezus też miał swój styl – styl wyrażania bezgranicznej miłości. „Warto się temu stylowi dobrze przyjrzeć i powoli, ale konsekwentnie odkrywać. Tu nie chodzi o samo tylko poznanie, ale o naśladowanie, aby z całą świadomością swoich ludzkich ograniczeń i słabości przyjąć, jako swój własny, styl ucznia Jezusa Chrystusa” – zachęcał nas biskup.

Następnie powiedział, że na drodze wiary konieczne jest pójście drogą Jezusa Chrystusa. Kroczenie nią nie jest ani proste, ani łatwe. Podkreślił, że słowa Chrystusa są radykalne. Aby uchronić się przed pozorem życia ewangelicznego, trzeba zaprzecić się samego siebie

i zgodzić się nieść swój codzienny krzyż. Jezus przestrzega nas przed fałszywym stylem, który może zamienić nasze życie doczesne w gruzy, i prowadzi do głębokiej refleksji: „Cóż bowiem za korzyść stanowi dla człowieka zyskać świat cały, a swoją duszę utracić”. Trzeba zawsze wybierać mądrze i odpowiedzialnie. Duchowny przestrzegał, że od tego „jak się zachowam: otworzę się w pełni na życie Jezusa albo się na Bożą propozycję skutecznie pozamykam; zyskam życie albo je stracę; będę należał do Niego rzeczywiście albo tylko pozornie; zgodzę się na taki obraz Jezusa, w jakim daje się On poznać, albo będę tworzył Jezusa na własny użytek; będę szukał chwały Boga albo spełniał swoje niezdrowe ambicje”. Ksiądz biskup zaznaczył, że styl Pana Jezusa stał się programem ludzi świętych, również św. Franciszka, który „wezwanie do kroczenia drogami ku doskonałości chrześcijańskiej odczytał dosłownie i potraktował poważnie, z wielkim poczuciem odpowiedzialności. Jego naśladowanie Mistrza z Nazaretu, poprzez cierpienie i niesienie krzyża dnia codziennego, przybrało widzialny obraz między innymi w znaku otrzymanych stygmatów. W chrześcijaństwie stygmaty, odpowiadające ranom Chrystusa na czole, dłoniach, stopach i boku – chociaż były przyczyną wielu kontrowersji, głównie dotyczących ich autentyczności oraz możliwości ich kontrolowania – są odczytywane jako zewnętrzne znaki szczególnego związku człowieka z Bogiem” – wyjaśnił bp Piotr i dodał, że stygmaty „to jeszcze jeden dowód, że św. Franciszek był osobą niezwykłą, na swój sposób niepowtarzalną”.

Kapłan mówił, że św. Franciszek „miał swój styl, który przez wielu został zaakceptowany jako własny, również przez ludzi żyjących poza murami klasztoru. Dziś dziękujemy Bogu za osiem wieków bogatej historii życia duchowością franciszkańską”. Dodał, że „styl życia św. Franciszka stanowi klucz do odpowiedzialnego wyboru dla każdego ucznia Chrystusa. Naśladując styl Biedaczyny z Asyżu, aczkolwiek pozostając na co

dzień w rzeczywistości tego świata, dajecie wyraz wiary w to, co wyraża dzisiejsza liturgia słowami kolekty: »Boże (...) spraw za jego wstawiennictwem, abyśmy upodobnieni do Chrystusa w Jego męce, stali się również uczestnikami Jego zmartwychwstania«.

Na koniec ksiądz biskup podkreślił, że przed nami stoi konieczność podjęcia decyzji, by nie żyć Ewangelią jedynie iluzorycznie. „Chodzi o to, abyśmy twar do stąpali po ziemi na własnych nogach. Bądźmy ludźmi odpowiedzialnymi, którzy świadomie i zdecydowanie opowiadają się po stronie Tego, który pełen miłosierdzia obiecuje i zapewnia nam zbawienie”. Życzył nam, abyśmy zdecydowanie opowiedzieli się za Jezusem Chrystusem i Jego stylem życia.

Przełożona Regionu Bielsko-Żywieckiego FZS s. Jadwiga Kafka podziękowała obecnym kapłanom za przyjęcie zaproszenia i celebrowania Mszy św., bp. Gregerowi za przewodniczenie Mszy św. i wygłoszenie homilii. Zapewniła, że styl życia, o którym mówił, będziemy

wdrażać w nasze codzienne życie, dając świadectwo w naszych wspólnotach, parafiach i środowiskach, w których żyjemy. Również o. Innocenty wyraził słowa podziękowania celebrującym Mszę św. Podziękował także wszystkim franciszkanom świeckim, sympatykom, a także pocztom sztandarowym, które uświetniły tę uroczystość.

Na zakończenie Mszy św. bp Greger udzielił uroczystego błogosławieństwa na drogę naśladowania Chrystusa i naszego zakonodawcy – św. Franciszka z Asyżu.

Po Mszy św. uczestniczyliśmy w nabożeństwie Drogi Krzyżowej, które poprowadziły siostry Elżbieta i Jadwiga, a rozważania przygotował o. Innocenty. Po nabożeństwie udaliśmy się do salki góreckiego klasztoru franciszkanów, aby tam dalej dzielić się radością przeżywania tej podniosłej uroczystości, podczas której zaszczylili nas swoją obecnością ojcowie Antonin, Innocenty i Zygmunt. Niestety, księdzu biskupowi sprawowane w tym dniu

obowiązki nie pozwoliły na udział w naszym braterskim spotkaniu, które minęło w bardzo radosnej atmosferze.

Do naszych domów wróciliśmy z sercami przepelnionymi radością oraz „zadaniem domowym”, do odrobienia którego w codziennym życiu zachęcił nas ksiądz biskup podczas wygłoszonej homilii. Na drodze naśladowania stylu Chrystusa możemy umacniać się przykładem wielu świętych franciszkanów świeckich wyniesionych na ołtarze.

s. Elżbieta Podhorodecka,
sekretarz Regionu
Bielsko-Żywieckiego FZS

Kościół MB Różańcowej w Rybniku-Niedobczycach jest nową parafią w budowie, a urząd proboszcza sprawuje ks. Dariusz Kreihs. Kamień węgielny pod budowę kościoła został poświęcony przez abp. Wiktora Skworca 7 października 2013 roku. Mimo że mury kościoła widzialnego nadal się tworzą, to parafianie scalają żywy Kościół duchowy w niewidzialną wspólnotę serc. Do czasu zakończenia budowy Msze św. odbywają się w kaplicy obok kościoła, czynnej od 2012 roku.

Wśród powstałych grup parafialnych utworzył się Franciszkański Zakon Świeckich. Jego historia jest dosyć krótka. W kwietniu 2017 roku odbyło się pierwsze spotkanie formacyjne, a dekret o erygowaniu wspólnoty został wydany w 2018 roku. Comiesięcznym spotkaniom braterskim towarzyszyła figura św. Franciszka z Asyżu. Dzięki ofiarnemu zaangażowaniu wspólnoty i ludzi dobrej woli zakupiono sztandar, który poświęcono 3 października 2019 roku. Jednak gorącą potrzebą serca i ducha wszystkich tercjarzy we wspólnocie była potrzeba relikwii św. Franciszka. Wspólnota zaczęła się gorliwie o to modlić.

DZIĘKUJEMY ŚW. FRANCISZKU, ŻE JESTEŚ WŚRÓD NAS

Prawdą jest, że modlitwa czyni cuda, ponieważ 26 września 2021 roku na Mszy św. o godz. 15 asystent narodowy FZŚ o. Zdzisław Gogola OFMConv uroczysto wprowadził relikwie św. Franciszka w pięknym złotym relikwiarzu w kształcie litery TAU. Na Eucharystii przybyli Rada Regionu Rybnickiego z s. Cecylią Chmielińską, przełożoną regionalną, oraz przedstawiciele wspólnot w okrojonym składzie ze względu na ograniczenia z powodu pandemii. Wystawiono poczet sztandarowy. Mszę św. koncelebrowali o. Zdzisław i ks. proboszcz Dariusz Kreihs. Homilię wygłosił o. Zdzisław. „Kościół katolicki jest konserwatywny – on nie jest na dzisiejsze czasy, jak mawiają niektórzy ludzie”. Swoim wywodem starał się udowodnić, że ludzie tak myślący są w błędzie, ponieważ cała przyroda wokół nas trwa nieprzerwanie od tysięcy lat i jest niezmienna, czyli jest również konserwatywna. „Jeżeli możemy prześledzić ożywioną i nieożywioną przyrodę, to wszystko jest utrwalone i uporządkowane, wszystko, co Pan Bóg stworzył, jest trwałe i stałe, i nie można zmieniać prawd Bożych, które trwają od powstania świata. Kościół nigdy sobie nie pozwoli na zmianę prawa moralnego, którego strzeże zgodnie z wolą Bożą. Nawiązując do św. Franciszka, możemy stwierdzić, że on również był konserwatywny, jak i jego Reguła, która przetrwała 800 lat. Młodzieniec z Asyżu lubiący światowe życie otrzymał od Chrystusa polecenie: »Franciszku, napraw mój kościół«. Początkowo myślał, że chodzi o naprawę świątyni, która podupadła. Później po objawieniu we śnie zrozumiał, że chodzi o wspól-

notę Kościoła (*ecclesia*), a nie o mury. Kierując się literalnie Pismem Świętym, chciał upodobnić się do Jezusa, prowadząc życie zgodne z Ewangelią. Po otrzymaniu »zielonego« światła od papieża Innocentego III, który zatwierdził ustnie prerogatywę zakonu opartą na ascezie i życiu pokutniczym zgodną z Ewangelią, powstał I zakon franciszkański. Po powrocie do Asyżu Franciszek wraz z braćmi osiedlił się przy kościółku MB Anielskiej. Franciszkowy ideał życia przyjmowały również kobiety. Już kilka lat później dzięki św. Klarze, która była wierną towarzyszką duchową Franciszka, powstał Zakon Ubogich Pań – klaryski. Potrzebę życia Pismem Świętym, praktykując pokutę i wyrzeczenie się rzeczy materialnych, by osiągnąć zbawienie, miały również osoby żyjące w rodzinach. W odpowiedzi na nią św. Franciszek napisał regułę dla ludzi świeckich, która została zatwierdzona przez papieża Honoriusza III. Było to powstanie III zakonu franciszkańskiego – braci i sióstr żyjących w świecie, przestrzegających reguły i prowadzący życie uporządkowane. W tym A.D. 2021 FZŚ, czyli świecka rodzina św. Franciszka, obchodzi osiem wieków swojego istnienia”. Dalej o. Zdzisław powiedział, że „w duchowości franciszkańskiej konsekwencją miłości do Chrystusa jest miłość do osób oraz wszystkich stworzeń. Umiłowanie stworzenia natchnęło Biedaczynę z Asyżu do napisania słynnej »Pieśni słonecznej«, w której przypomina nam o mądrości i miłości Stwórcy, który zaplanował przyrodę i cały świat w całkowitej harmonii”. Nasz gość nawiązał również do obecnego papieża Franciszka, który wybrał sobie imię świętego, aby pokazać światu, że takie ideały są potrzebne współcześnie, żeby chronić przyrodę i planetę przed nieprzemyślaną eksploatacją oraz przywrócić zachwiany porządek moralny ludzkości.

Na koniec o. Gogola wyraził radość, że mógł osobiście przyczynić się do uzyskania relikwii św. Franciszka dla wspólnoty franciszkańskiej przy budującej się świątyni MB Różańcowej w Rybniku-Niedobczycach.

Na zakończenie Eucharystii nastąpiło uroczyste błogosławieństwo relikwiami św. Franciszka, a o. Gogola skierował ostatnie słowa do miejscowej

wspólnoty franciszkańskiej: „Chcę, bracia i siostry, powiedzieć, aby duch św. Franciszka z Asyżu był zawsze obecny z wami i żebyście wypełniali jego dewizę – *Bóg mój i wszystko*. Niech wam Bóg błogosławi w budowie świątyni, która będzie dla was miejscem uświęcania się i wytchnieniem dla ducha zmęczonego złem, grzechem i nienawiścią”.

Po zakończeniu Mszy św. zostaliśmy zaproszeni przez przełożonego wspólnoty miejscowej br. Izydora Chmielińskiego oraz ks. proboszcza Dariusza Kreihsa na uroczystą agapę. Mile zaskoczyła nas obfitość stołu i serdeczne przyjęcie przez lokalną wspólnotę, która dołożyła wszelkich starań, aby stworzyć rodzinną atmosferę. Sekretarz wspólnoty przy kościele MB Różańcowej s. Cecylia przedstawiła o. Zdzisławowi dokumentację oraz kronikę, którą nasz gość przeglądał z zaciekawieniem. Zgromadzeni w salce tercjarze chętnie dzielili się świadectwami wiary i okolicznościami przystąpienia do FZŚ.

Nasz honorowy gość o. prof. dr hab. Zdzisław Gogola jest autorem wielu książek i publikacji. Ostatnia z nich, którą nam przedstawił, to „Męczennicy z Pariacoto” – historia upamiętniająca polskich męczenników, franciszkanów konwentualnych o. Zbigniewa Strzałkowskiego i o. Michała Tomaszka, którzy zginęli za wiarę w peruwiańskim Pariacoto z rąk terrorystów w 1991 roku. Autografy samego autora złożone w książkach były miłym i pamiątkowym akcentem tej wizyty.

Na zakończenie braterskiego spotkania o. Gogola pobłogosławił nas relikwiami św. Franciszka, które mają z jednej strony przywoływać pamięć o świętym, o jego pięknym życiu wpływającym w bliskości z Chrystusem oraz pobudzać do modlitwy. Z drugiej zaś strony powinny zawsze prowadzić wprost do samego Zbawiciela.

Wdzięczni Panu Bogu i św. Franciszkowi za ten błogosławiony czas Eucharystii i braterskiego spotkania w parafii rozeszliśmy się do swoich domów, szczęśliwi z powodu owocnego i radosnego przeżycia dnia z naszym patronem, który był tak blisko...

s. Elżbieta Winnicka

25-LECIE WSPÓLNOTY FZŚ PRZY PARAFII ŚW. JÓZEFA W SADOWIE

Niedziela 19 września 2021 roku dla sióstr i braci z sadowskiej wspólnoty była szczególna, ponieważ w tym dniu obchodzili oni jubileusz 25-lecia jej powstania oraz 800-lecia istnienia III Zakonu św. Franciszka. Wspólnota miejscowa wraz z poczem sztandarowym i celebransami procesyjnie weszła do kościoła, w którym o godz. 9.30 rozpoczęła się uroczysta dziękczynna Eucharystia. Pod przewodnictwem o. Boguchwała Orczyka OFM sprawowali ją także ksiądz proboszcz Artur Pytel i ks. Jan Janiczek (aktualnie przebywający na urlopie) oraz diakon Przemysław. Na tę dziękczynną Mszę św. przybyli siostry i bracia, przedstawiciele z 14 wspólnot Regionu Lubliniecko-Tarnogórskiego. W homilii o. Boguchwał przedstawił w skrócie historię powstania III zakonu franciszkańskiego, zarazem także duchowość, jaką winien mieć franciszkanin świecki. Uroczystym „Te Deum” dziękowaliśmy Bogu za 25-lat istnienia naszej wspólnoty i 800 lat FZŚ w świecie. Po zakończonej uroczystości uwieczniliśmy nasze jubileuszowe spotkanie pamiątkowym zdjęciem przed kościołem przy figurze św. Józefa.

Na dalsze świętowanie udaliśmy się do miejscowej restauracji, aby we wspólnocie razem z zaproszonymi gośćmi zasiąść do stołu braterstwa. Od modlitwy przed posiłkiem rozpoczęliśmy wspólne uctowanie obiadem. Następnie dokonano wręczenia dyplomów „Za 25 lat we Franciszkańskim

Zakonie Świeckich” siostrom i braciom, którzy przed 25 laty złożyli swoją profesję. Jubilatowi złożył życzenia także o. Boguchwał, gratulując wytrwałości w powołaniu i świadectwie, jakie dają świeccy franciszkanie w parafii. Potem były kwiaty, życzenia i prezenty od delegacji z poszczególnych wspólnot. Były też sympatyczne rozmowy przy kawie i ciastku, przeplatane piosenkami franciszkańskimi przy dźwiękach gitary w wykonaniu s. Urszuli z Glinicy. Wszystkim, którzy uczestniczyli w naszym święcie udzieliła się bardzo radosna atmosfera, o czym można było się przekonać przy pożegnaniu.

W tym miejscu należą się serdeczne podziękowania: księdzu proboszczowi Arturowi za ojcowskie serce dla naszej wspólnoty, o. Boguchwałowi za asystencję duchową oraz wspólnotom, które uświetniły tę uroczystość swoją obecnością. Ponadto podziękowania dla członków wspólnoty za przygotowanie okolicznościowej dekoracji w kościele, za zorganizowanie stołu braterstwa oraz za złożenie daru serca na ten cel.

**s. Teresa Kapica,
przełożona wspólnoty**

DNI SKUPIENIA...

...W PIEKARACH ŚLĄSKICH

W pierwszą sobotę lipca w bazylice Najświętszej Maryi Panny i św. Bartłomieja franciszkanie świeccy z okręgów katowickiego i sosnowiec-

kiego spotkali się na dniu skupienia przygotowanym przez wspólnotę miejscową FZŚ w Piekarach Śląskich. Obecni byli także s. Julia Niemiec oraz neoprezbiter o. Radosław Wojtkun OFM. Spotkanie rozpoczęła Eucharystia o godz. 10 w bazylice piekarskiej, której przewodniczył ks. Tomasz Nowak, opiekun wspólnoty miejscowej. Oprawę Mszy św. przygotowała tutejsza wspólnota FZŚ, która również wystawiła sztandar. Homilię skierował do nas o. Radosław, który mówił w niej o filarach Kościoła – św. Piotrze i św. Pawle, a także o św. Tomaszu, którego święto przypadało tego dnia. Podkreślając, że swoim życiem pełnym wiary są dla nas wzorem świętości, nadmienił też, że „Kościół zawsze jest święty”, bez względu na okoliczności i wiekową tradycję. Ponadto ukazał nam umiłowanie Kościoła przez św. Franciszka, zapraszając nas do częstego karmienia się Ciałem i Krwią, a także słowem Chrystusa, które są naszym

umocnieniem na każdy dzień ziemskiej pielgrzymki do wieczności.

Po homilii siostry Barbara Lukaszczyk i Aleksandra Szudy w obecności o. Radosława i przełożonej wspólnoty s. Ireny Pyras złożyły przyrzeczenie profesji czasowej na jeden rok. Po uroczystym końcowym błogosławieństwie uczestnicy udali się na dróżki kalwaryjskie, przechodząc od pierwszej do kolejnych stacji Drogi Krzyżowej. Przy każdej stacji wygłoszone zostało rozważanie o męce naszego Zbawiciela przez diakona pełniącego tymczasową służbę w bazylice piekarskiej. Przy ostatniej stacji na zakończenie dnia skupienia na wzgórzu kalwaryjskim o. Radosław udzielił wszystkim indywidualnego błogosławieństwa prymicyjnego, wręczając pamiątkowy obrazek. Uroczystość była dla wszystkich braci i siostr wielkim przeżyciem.

s. Irena

...W KATOWICACH-KOSTUCHNIE

18 września 2021 roku wspólnoty FZŚ Regionu Katowickiego spotkały się w święto św. Stanisława Kostki, zakonnika, patrona Polski, w parafii Trójcy Przenajświętszej w Katowicach-Kostuchnie. Wszystkich przybyłych tercjarzy serdecznie przywitał ksiądz proboszcz Krzysztof Szota. Spotkanie rozpoczęliśmy pieśniami i Koronką Franciszkańską do Siedmiu Radości NMP, którą prowadziła s. Klara. Następnie została odprawiona Msza św. w intencji FZŚ,

którą celebrował o. Maciej Kucz OFM, asystent regionalny. Kierując do zebranych słowo, w kilku punktach przedstawił on charyzmat św. Stanisława Kostki, św. Franciszka i bł. Stefana Wyszyńskiego na podstawie nauki Jezusa Chrystusa. Po otrzymaniu błogosławieństwa odśpiewaliśmy hymn franciszkański z okazji 800-lecia FZŚ. Po Mszy św. udaliśmy się do auli domu parafialnego, gdzie wysłuchaliśmy przygotowanej przez s. Julię Niemiec konferencji, której tematem

wiodącym była postać bł. Stefana Wyszyńskiego, tercjarza franciszkańskiego. Spotkanie upływało w bardzo miłej, rodzinnej atmosferze.

Piotr Korzekwa

...W IMIELINIE

25 września 2021 roku wspólnoty okręgu pszczyńskiego spotkały się na dniu skupienia w parafii MB Szkaplerznej w Imielinie. Ten błogosławiony czas rozpoczął się Eucharystią o 9.30, którą sprawował oraz homilię wygłosił o. Lucjusz Wójtowicz OFM. Podczas Mszy św. profesję wieczystą złożyła s. Danuta Matiunko, a do postulatu został przyjęty br. Radosław Jachna.

Po Mszy św. przeszliśmy na dalszą część dnia skupienia do Oratorium. Tematem przewodnim była heroiczna postawa sługi Bożego o. Euzebiusza Huchrackiego OFM, kapłana zgładzonego przez hitlerowców w obozie koncentracyjnym w Dachau. Ojciec Lucjusz przybliżył wspólnotom życiorys o. Euzebiusza oraz podkreślił szczególne dwie cnoty, które charakteryzowały tego kandydata na ołtarze, mianowicie wierność i wytrwałość. Wspomniał także, że dzisiaj jest czas męczenników i dzisiaj

szczególnie ich potrzebujemy, bo oni uczą nas wytrwałości i wierności, które w dobie kryzysu, jaki przeżywa współczesna rodzina, są szczególnie ważne.

Ojciec Lucjusz, przytaczając słowa pewnej kobiety: „Moja córka umarła, bo od jutra będzie mużułmanką”, zadał braciom i siostram pytanie: „O czym dzisiaj rozmawiamy w naszych domach? Czy jest w tych rozmowach miejsce dla Boga? Ile czasu poświęcamy Bogu? Odnosząc się do postawy św. Franciszka, który zawsze kierował swoją myśl

POMOC DLA POGORZELCÓW

ku Bogu i pragnął śmierci męczeńskiej, o. Lucjusz przybliżył wspólnotom ostatnie słowa, jakie wypowiedział sługa Boży o. Euzebiusz, żegnając się ze współwzięciem: „Trzeba się na wszystko zgodzić, co Bóg da. Z Bogiem”. Nawiązując do cytatu z Księgi Psalmów „Chociażbym chodził ciemną doliną, zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną” (Ps 23,4), wytłumaczył postawę pełną zaufania Bożej Opatrzności i pełnego przyzwolenia na prowadzenie się Bogu. Zachęcił także braci i siostry do głębszego poznania życiorysu sługi Bożego o. Euzebiusza, a także innych błogosławionych i świętych Kościoła katolickiego, mając na uwadze wierność i wytrwałość, dwie cnoty, które szczególnie musimy pielęgnować.

Głos zabrał również proboszcz parafii w Imielinie ks. Eugeniusz Mura, mówiąc o powołaniu, jakim obdarza nas Bóg, i radości płynącej z pełnego jego przyjęcia. Pogratulował także s. Ewie Ochman objęcia nowej funkcji i życzył jej, a także o. Lucjuszowi radości z dzielenia się Chrystusem.

Z okazji zbliżającej się kapituły wyborczej wspólnoty FZŚ w parafii w Imielinie przełożona Regionu Katowickiego s. Ewa Ochman, a także s. Katarzyna Tokarz, okręgowa, zachęcały do przyjęcia powołania, jakim obdarza nas Bóg i służenia braciom i siostram na danym stanowisku, co przynosi owoc w postaci wewnętrznego pokoju. Chwała Panu za ten wspólnie spędzony błogosławiony czas.

s. Danuta

W sobotę 19 czerwca 2021 roku duży pożar strawił domostwa mieszkańców wsi w Nowej Białej. Media informowały o skali zniszczeń, działaniach służb oraz utrapieniu mieszkańców z prośbą o wszelką pomoc. Ten apel dotarł również do braci i siostr wspólnoty miejscowej FZŚ przy bazylisce franciszkanów w Katowicach-Panewnikach. We wtorek 22 czerwca br. trzech braci z tejże wspólnoty, za zgodą i przy wsparciu Rady, stawiło się do pomocy na teren pogorzeliska w Nowej Białej.

Na miejscu zastaliśmy duży obszar spalonych lub nadpalonych domostw, pomieszczeń gospodarczych, stodoł, przedmiotów wyposażenia mieszkań, pojazdów, maszyn rolniczych, itd. Liczne służby, podmioty współdziałające, mieszkańcy, osoby spoza wioski (wolontariusze) już walczyły ze skutkami pożaru; każdy w ramach swoich kompetencji, wyszkolenia i możliwości sprzętowych. Dołączyliśmy do nich.

Nasza praca polegała głównie na usuwaniu nadpalonych elementów konstrukcyjnych budynków i innych strawionych przez ogień przedmiotów gospodarczych z terenów posesji i ich ładowanie do naczep ciągników rolniczych i samochodów ciężarowych. Całość wywożona była poza teren pogorzeliska, trafiając na składowiska gruzu, drewna, złomu czy śmieci. Obecni byliśmy przy wynoszeniu ocalałych przedmiotów z domów i składowaniu ich w domach sąsiadów i rodzin, których ogień nie dosięgnął. Odzyskiwaliśmy kostkę brukową. Braliśmy udział przy

wycince spalonych drzew i krzewów itp. W końcu po prostu rozmawialiśmy z mieszkańcami, byliśmy tam obecni... Praca przyniosła radość. Po trzech dniach wróciliśmy do Katowic.

Pragniemy podziękować wszystkim osobom, z którymi współdziałaliśmy na miejscu: strażakom Państwowej Straży Pożarnej, druhom OSP, terytorialsom, mieszkańcom i pozostałym anonimowym wolontariuszom... Dziękujemy pani Danusi z rodziną, proboszczowi parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Nowej Białej ks. Arturowi Gadosze, mł. bryg. Piotrowi Krygowskiemu z KP PSP w Nowym Targu oraz właścicielom Domu Wypoczynkowego „U Czerników” z Białki Tatrzańskiej za serdeczność i wsparcie nas, braci FZŚ, dobrym słowem, zapewniając wyżywienie i nocleg. „Bóg zapłać”.

bracia Jan, Sebastian i Damian

PS Na lipcowym spotkaniu wspólnoty przedłożyłem siostrze przełożonej pomysł utworzenia grupy franciszkańskiej do niesienia pomocy przy tego rodzaju zdarzeniach w przyszłości. Celem jest pozyskanie braci i siostr z różnych wspólnot miejscowych FZŚ z terenu Śląska, którzy są sprawni psychofizycznie, dysponują możliwościami czasowymi (np. niekolidującymi z pracą zawodową, przy niezaniebawianiu obowiązków wobec rodzin) i pragną w duchu franciszkańskim nieść pomoc ludziom dla chwały naszego Pana Jezusa Chrystusa.

REKOLEKCJE W PANEWNIKACH

Kolejną w tym roku turę franciszkańskich rekolekcji prowadził o. Andrzej Zając OFMConv z Krakowa od 4 do 7 października br. Rozpoczęte zostały Mszą św. w panewnickiej bazylice w uroczystość św. Franciszka z Asyżu oraz nabożeństwem Trasytus.

Jednym z tematów rekolekcji były słowa św. Franciszka: „Przystanąłem na chwilę i wyszedłem ze świata...” jako zaczątek do przemiany życia. Stanąć w prawdzie o sobie to zadanie dla nas na każdy dzień. Franciszkańskie podejście do życia ma być afirmacją rzeczywistości, a nie kwestionowaniem jej, nie zapominając, że życie wieczne jest horyzontem, do którego zmierzamy. Jeżeli nie wierzymy realnie w niebo, to co ma mieć znaczenie?

Kolejna konferencja na temat wiary odnosiła się do nawrócenia każdego z nas, które bez spotkania sam na sam z Bogiem, gdzie Bóg patrzy w nasze serce, nie może mieć miejsca. Nawrócenie to zmiana sposobu myślenia i odpowiedzi na pytanie – co jest moją prawdą?

Pytanie: jak się modlić? znajduje odpowiedź w słowie Bożym, które każdego dnia w czytaniach Mszy św. Bóg kieruje do każdego indywidualnie. Poddanie się w wolności, na wzór św. Franciszka, woli Ojca to akt posłuszeństwa, a w praktyce jest aktem uszczęśliwiającym.

Konferencja na temat Eucharystii zwróciła uwagę na jej znaczenie w naszym życiu. Święty Franciszek Eucharystię wiąże z tajemnicą wcielenia, daje jej prymat w swoich listach i napomnie-

Kilka wypowiedzi uczestników na pytanie: co dały im te rekolekcje:

- Głębokie przeżycie duchowe i ubogacenie;
- Przeżywane treści były radością i pokrzepieniem w codzienności, okazją do podzielenia się wiarą;
- Odkoszcznię i schronieniem, aby spotkać się z Bogiem;
- Wspólnie przeżyty Trasytus zmienił moje spojrzenie na śmierć – jako siostrę – usunął lęk;
- Konferencje były skarbnicą, w której odnalazłam odpowiedź na mój aktualny problem, otrzymałam pokój serca i duchową pomoc;
- Usłyszałam słowo o bezwzględnej miłości wobec własnego syna, który neguje konieczność chodzenia do kościoła;
- Otrzymałam odpowiedź, czego aktualnie oczekuje ode mnie Bóg;
- To najpiękniejszy czas w moim życiu, trudno zdobyty i nie będzie mi odebrany, co zrozumiałam podczas omawiania przypowieści o Marcie i Marii;

niach. Przyjście z tronu Boga na świat do łona Maryi Dziewicy łączy z cudem codziennego przychodzenia w pokornej postaci chleba i wina we Mszy św. Wyrażając podczas Eucharystii pragnienie ofiarowania samego siebie, łączymy się z ofiarą Jezusa. Doświadczając w ten sposób miłosierdzia, możemy ofiarować go innym.

Jak znaleźć schronienie w Bogu – to temat kolejnej konferencji. Obciążeni problemami, słabościami, szukamy schronienia. Odnajdujemy je w konfesjonale, na adoracji, w Eucharystii, gdzie On nas podnosi, uznaje za swoje dzieci, gdzie doświadczamy Jego absolutnej miłości. Bądźmy świadkami pięknej miłości, piękna Boga – warto się związać z tym Pięknem.

Było tyle rozpalających nasze serca słów miłości, nadziei i pokoju, że konferencje trwały dłużej. Dziękujemy o. An-

drzejowi za posługę głoszonego nam słowa i Eucharystie, o. Maciejowi za wprowadzenie nas w rekolekcje i obecność z nami w dniu zakończenia, a także wszystkim, którzy umożliwili nam udział w tych rekolekcjach i ich zorganizowanie.

Uczestnikami byli bracia i siostry ze wspólnot FZŚ z Katowic-Zadola, Bojszów Nowych, Mikołowa, Tychów, Jaworzna, Katowic-Panewnik, Rudy Śląskiej-Bykowiny.

s. Danuta Sonnek, s. Magdalena Hadrys

Z okazji 92. urodzin **s. Marii Górki** oraz 25-lecia w FZŚ przy parafii św. Jana Nepomucena w Przyszowicach, życzę Jej wielu łask Bożych, błogosławieństwa Bożego na dalsze lata życia oraz opieki św. Franciszka i św. Józefa.

br. Henryk Gładysz,
opiekun okręgu rudzkiego

KAPITUŁA WYBORCZA W CZELADZI-PIASKACH

W We wspólnocie FZŚ przy parafii Świętych Archaniołów 9 czerwca odbyła się kapituła sprawozdawczo-wyborcza. Rozpoczęła się ona Eucharystią o godz. 18, którą sprawowali ks. Adrian Piętka i ks. Antoni Mańka. Po Mszy św. przeszliśmy na dalszą część kapituły do auli. Przewodniczyła jej s. Ewa Ochman, uczestniczyła także s. Helena Gniozdorz, opiekun okręgu

sosnowieckiego. Obrady rozpoczęliśmy hymnem do Ducha Świętego, a następnie odczytana została modlitwa z Rytuału.

Następnie s. Maria Grzelak, przełożona, odczytała sprawozdanie z trzyletniej działalności wspólnoty, a skarbniczka przekazała sprawozdanie finansowe.

W wyniku głosowania na przełożoną wybrano s. Marię Grzelak. Dalszy

skład rady: zastępca – br. Waldemar Baliński, sekretarz – s. Urszula Pęcsek, mistrz formacji – s. Krystyna Szoltysek, skarbnik – s. Janina Madej.

Na koniec nowo wybranej złożono gratulacje i życzenia owocnej pracy, a ustępującej radzie podziękowania.

s. M.G.

95. URODZINY S. GERTRUDY NORAS

D Dostojna jubilatka ze wspólnoty FZŚ przy parafii MB Szkaplerznej z Imielina 15 września 2021 roku obchodziła swoje 95. urodziny. Z tej okazji w święto Podwyższenia Krzyża Świętego 14 września w jej domu odprawiona została Msza św., którą sprawowali proboszcz parafii ks. Eugeniusz Mura i asystent regionalny o. Zbigniew Kłodziejczyk OFMCap. Podczas homilii o. Zbigniew, nawiązując do święta Podwyższenia Krzyża Świętego, podkreślił wielkie znaczenie cierpienia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, który został wywyższony na drzewie krzyża dla naszego zbawienia. Krzyż jest wpisany w każde nasze życie i musimy go cierpliwie znosić, a nie narzekać, ofiarować to cierpienie za drugich. Mojżesz sporządził węża miedzianego i umieścił go na palu, a kiedy ukąszony spojrzął na

tego węża został uratowany. Tak każdy z nas ma zawsze spoglądać na Pana Jezusa na krzyżu i w Nim mieć nadzieję, Jemu wszystko zawierzyć.

Ojciec Zbigniew wraz z księdzem proboszczem dziękowali s. Gertrudzie za 49-letnią przynależność do FZŚ oraz podkreślili jej cierpienie, bowiem od wielu lat jest osobą chorą i nie może uczestniczyć we Mszy św. w kościele parafialnym, ale modli się za nas wszystkich i ofiaruje swoje cierpienie w intencji naszych i Kościoła powszechnego. Odśpiewaliśmy także „Te Deum”. We Mszy św. uczestniczyli najbliższa rodzina jubilatki, poczet sztandarowy naszej wspólnoty oraz część jej członków.

Potem dostojnej jubilatce życzenia złożyli ks. Eugeniusz oraz o. Zbigniew, do których dołączyła się cała nasza obecna wspólnota franciszkańska.

Siostra mówiła o swoim wielkim przeżyciu podczas tej uroczystości oraz dziękowała wszystkim za obecność i złożone życzenia. Opowiedziała też o tym, jak to w 1972 roku podczas Mszy św. w bazylice panewnickiej „porwał ją św. Franciszek do grona swych wybranych i zaraz po niej wstąpiła do postulatatu FZŚ”.

Siostra Gertruda wychowała dwie córki Halinę i Teresę, syna Franciszka. Doczekała 4 wnuczek i 2 prawnuków. Od 1980 roku jest wdową.

Droga s. Gertrudo! Wspólnota FZŚ naszej parafii życzy Ci obfitych łask Bożych, opieki naszej patronki MB Szkaplerznej i niech Cię św. Franciszek dalej prowadzi przez życie do wieczności.

br. Krzysztof, przełożony

W ŚWIĘTO MB ANIELSKIEJ

W tegoroczny odpust Porcjunkuli tercjarze Regionu Katowickiego po raz drugi na szczelbu regionalnym świętowali 800. rocznicę powstania III Zakonu św. Franciszka.

Bardzo licznie przybyliśmy do śląskiego Asyżu. Spotkanie rozpoczęliśmy cichą adoracją Najświętszego Sakramentu, a po niej o godz. 12 sprawowana była uroczysta Eucharystia. Na jej początku wszystkich przybyłych przywitał asystent regionu o. Maciej Kucz OFM. Mszy św. przewodniczył ojciec prowincjał Antonin Brząkalik OFM, który wygłosił też homilię. Przypomnił historię odpustu Porcjunkuli i nawiązał do powstania III zakonu franciszkańskiego i jego historii w ciągu ośmiu wieków. Choć mijają kolejne stulecia, św. Franciszek i jego droga nadal fascynują. Ojciec zachęcił nas do życia w pełni charyzmatem naszego zakonodawcy i podkreślił, że franciszkanie świeccy nie przechodzą na emeryturę. Mają być apostołami Bożego słowa poprzez własny przykład. Poprzez nasze choroby czy cierpienia również możemy apostołować.

Świętowanie naszego jubileuszu zakończyliśmy odmówieniem Różańca św., który prowadziła s. Magdalena Lipowicz. W rozważaniach i modlitwie u stóp Maryi i Jezusa oddaliśmy nasz zakon, wszystkie nasze prośby i westchnienia, całe nasze życie.

s. Julia

ODESZLI DO DOMU OJCA

Z FZŚ PRZY PARAFIACH:

św. Ludwika i Wniebowzięcia NMP w Katowicach-Panewnikach

- s. Aniela Mańka, lat 89, w FZŚ 60 lat
- s. Dorota Zajęc, lat 88, w FZŚ 21 lat

Niepokalanego Serca NMP w Łaziskach Dolnych

- s. Irena Jakubaszek, lat 81, w FZŚ 29 lat

MB Częstochowskiej w Katowicach-Podlesiu

- s. Norma Kufrej, lat 90, w FZŚ 50 lat
- s. Emilia Botor, lat 92, w FZŚ 51 lat

Trójcy Przenajświętszej w Katowicach-Kostuchnie

- s. Aniela Stulka, lat 93, w FZŚ 50 lat

św. Katarzyny w Woźnikach Śl.

- s. Gertruda Morcinek, lat 87, w FZŚ 24 lata

Wniebowzięcia NMP w Miasteczku Śl.

- s. Joanna Liebner, lat 92, w FZŚ 39 lat

MB Szkaplerznej w Imielinie

- s. Justyna Brysz, lat 85, w FZŚ 39 lat

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

HARMONOGRAM SPOTKAŃ REGIONU LUBLINIECKO-TARNOGÓRSKIEGO FZŚ W 2022 R.

Miejsce	Data	Godzina	Cel	Oprawa Mszy św.	Rada Regionu
Lubliniec	8.01	11.00	Msza św. i spotkanie opłatkowe Regionu	Lubliniec	Rada 10.00
Pawełki	6.02	17.00	Msza św. + Francbal	Kochanowice	
Lubliniec	19.03	11.00	Msza św. i spotkanie z przełożonymi wspólnot	Strzybnica	Rada 10.00
Lubliniec	8.04	16.00	Wielkopostny dzień skupienia	Sadów	Rada 15.00
Lubecko	3.06	19.30	Msza św. i czuwanie I-piątkowe	Lubecko	
Góra św. Anny	5.06	9.00	Obchody kalwaryjskie dla FZŚ		
Lubliniec	17.06	16.00	Msza św. z okazji wspomnienia św. Brata Alberta	Kalety	Rada 15.00
Pawełki	24–26.06	10.00	Rekolekcje Regionu		
Częstochowa	16.07	10.00	Ogólnopolska Pielgrzymka FZŚ na Jasną Górę		
Lubecko	1.08	18.00	Msza św. z okazji Porcjunkuli	Lubecko	Rada 17.00
Kalwaria Pałacowska	9–10.09	5.00	Pielgrzymka – wyjazd z Lublińca		
Miotek	3.10	17.00	Msza św. i Transitus	Miotek	
Lubliniec	22.10	11.00	Msza św. z okazji wspomnienia św. Jana Pawła II, patrona Regionu	Strzebiń	Rada 10.00
Lubliniec	3.11	10.00	Msza św. za śp. o. Rufina (2. rocznica śmierci)	Opatowice	
Lubliniec	29.11	16.00	Msza św. z okazji Wszystkich Świętych Franciszkańskich	Lubliniec	Rada 15.00
Bobrowniki Śl.	27.12	11.00	Adoracja przy żłóbku i Msza św.	Bobrowniki	

UWAGI: 8.01.2022 – termin składania sprawozdań rocznych
– termin zgłoszeń na Francbal
15.05.2022 – termin zgłoszeń na rekolekcje Regionu

REKOLEKCJE FZŚ W 2022 ROKU

Panewniki – Siostry Służebniczki
(tel. 32 252 54 93)
7–10 marca, 9–12 kwietnia
20–23 czerwca, 3–6 października
(rozpoczęcie o 18.00, zakończenie o 13.00)

Będzin-Grodziec:
26–28 sierpnia, rozpoczęcie g. 10.00

Kokoszyce
tel. 32 456 14 97
28–31 marca, 10–13 października

Górki Wielkie
8–11 września, 22–25 września

SZKOLENIA FORMACYJNE W ROKU 2022

**REGION KATOWICKI
dla przełożonych
i sekretarzy:**
29.01 – Pszczyna
26.02 – Panewniki
26.03 – Chorzów
–Klimzowiec
**dla odpowiedzialnych
za formację i skarbników:**
22.10 – Imielin
5.11 – Chorzów
–Klimzowiec
19.11 – Panewniki
Każde szkolenie rozpoczyna się
Mszą św. o 9.00.

**REGION BIELSKO-ŻYWIECKI
dla przełożonych wspólnot
miejscowych i ich zastępców:**
19.02 – Górki Wielkie,
św. Jana Sarkandra
g. 10.00 Msza św.
**dla mistrzów formacji
we wspólnotach miejscowych,**
19.11 – Górki Wielkie,
św. Jana Sarkandra
g. 10.00 Msza św.

**REGION RYBNICKI
dla rad wspólnot miejscowych**
12.02 – Rybnik, św. Józefa,
g. 9.00

REKOLEKCJE RYCERZY NA POŁOMIU (29.07–8.08.2021)

W rekolekcjach wzięły udział 34 osoby, a prowadzili je o. Zbigniew Kołodziejczyk OFM Cap, animatorki opiekunki: s. Leokadia Puto, s. Małgorzata Szymaszek (z FZŚ), Anna Mięgała, psycholog i psychoterapeuta (aspirantka do FZŚ), Karolina Dobrzańska (skrzypce), p. Julia, Julka Błaszczuk (gitara), rycerka Marta (skrzypce) i rycerka Ola (klarnet).

Codzienna Msza św. z homilią o. Zbigniewa (z uwagą wysłuchiwana) z aktywnym włączaniem się uczestników w czytania, modlitwę wiernych. Towarzystwo nam Koronka do Miłosierdzia Bożego, wspólne modlitwy rano i wieczorem

Apel Jasnogórski, Różaniec, np. w drodze, codzienne spotkania w grupach z rozważaniem Ewangelii św. Marka oraz adoracja Najświętszego Sakramentu (dwa razy). Dzieci w grupach otrzymywały na przemian codzienne zadania: porządki w jadalni, sprzątanie wspólnych pomieszczeń, przygotowywanie liturgii i sprzątanie kaplicy, prowadzenie modlitw porannych i wieczornych, sprzątanie swoich pokoi. Resztę dnia wypełniały takie atrakcje, jak kąpiel w stawie, jacuzzi, park linowy, wyjścia w góry ze zbieraniem jagód, na Kawulonce jazda na konikach, tor ćwiczeń i zadań spraw-

nościowych, wieczorne śpiewanie, ognisko, tańce, wieczory talentów.

2 sierpnia, w święto MB Anielskiej, dzieci z opiekunami otrzymali plan terenu z zadaniami od św. Franciszka. Ojciec Zbigniew natomiast uczestniczył w Krakowie w pierwszych ślubach s. Natalii, która przed wstąpieniem do klarysek posługiwała muzycznie rycerzom. Naszym gospodarzom Władkowi i Marioli Procnorom, synom Władkowi i Bartoszo wi, babci Ani i Bogusi oraz pani kucharce dziękujemy za smaczne posiłki i miłość nam okazywaną na każdym kroku. Odwiedziła nas także s. Jadwiga Kubica, przełożona wspólnoty FZŚ w Istebnej.

REKOLEKCJE RODZINNE – ISTEbNA-POŁOM (3–11.07.2021)

W tych rekolekcjach uczestniczyło 27 osób, w tym 12 dzieci (7 rodzin). Prowadził je o. Zbigniew Kołodziejczyk OFM Cap. Dni wypełniały: codzienna Eucharystia, śpiewana modlitwa brewiarzowa, Koronka, Różaniec, adoracje Najświętszego Sakramentu; ponadto spacer, wspólne zabawy, radosne śpiewy, wyjście do parku linowego oraz na Kubalonkę, jazda na kucykach i koniach, tor przeszkód dla wszystkich – małych i dużych.

XII KAPITUŁA WYBORCZA REGIONU KATOWICKIEGO FZŚ W PANEWNIKACH 21 SIERPNIĄ 2021 R. (ss. 18–19)

PODCZAS WIZYTACJI REGIONU KATOWICKIEGO FZŚ

KAPITUŁA WYBORCZA WSPÓLNOTY W CZELADZI-PIASKACH (s. 27)

UROCZYSTOŚĆ WPROWADZENIA RELIKWII ŚW. FRANCISZKA
WE WSPÓLNOTIE FZŚ W RYBNIKU-NIEDOB CZYCH (s.21-22)

NA REKOLEKCJACH W PANEWNIKACH, 4-7 PAŹDZIERNIKA 2021

